

প্রথম সংখ্যা, ২০১৭-১৮ শিক্ষাবর্ষ

বর্ষটীকা BORTILA

“সুন্দৰেই যে ফুলাৰ মন
অহোৰাশি মাতে,
সেয়েহে আজি ইমান ফুল
প্ৰভাতে প্ৰভাতে।”

সম্পাদক
শিৰালী ৰায়

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া
বৰ্জাইগাঁও, অসম

View of Saraswati Puja

View of Saraswati Puja

Celebration of Independence Day

Celebration of Republic Day

Non-Teaching Staff with Principal

গণিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদর্শ
A GOVT. MODEL DEGREE COLLEGE, ESTD-2017
মহাবিদ্যালয়, টুলুঙিয়া, বঙাইগাওঁ
ANDIT DEENDAYAL UPADHYAYA ADARSHA MAHAVIDYALAYA, TULUNGIA, DIST. BONGAIGAON

বৰটীলা

প্রথম সংখ্যা, ২০১৭-১৮ শিক্ষাবর্ষ

Bortila

Volume 1 , 2017-18 Academic Session
Annual Magazine, PDUAM- Tulungia

সম্পাদক
শিৱালী ৰায়

বৰতীলা

প্ৰথম সংখ্যা, ২০১৭-১৮ শিক্ষাবৰ্ষ

সম্পাদনা সমিতি

মূখ্য উপদেষ্টা :

ড° গুণীন্দ্র দাস

উপদেষ্টা মণ্ডলী :

বনলতা দাস

প্ৰত্যাষী তামুলী

স্বস্তিত্ৰী শইকীয়া

তত্ত্বাবধায়ক :

হৰিপ্ৰিয়া দত্ত

সম্পাদক :

শিৱালী ৰায়

অক্ষৰ বিন্যাস :

পৰিমনি ৰায়

অল্লনা ৰায়

মুদ্ৰণ :

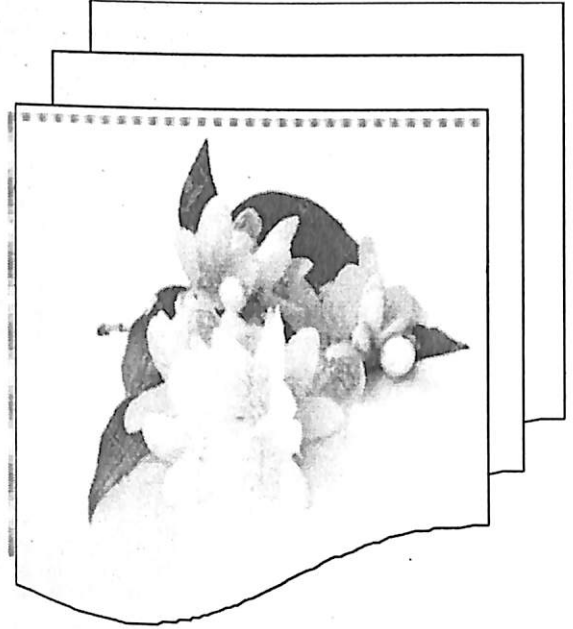
শ্ৰীমা প্ৰিন্টাৰ্চ

অভয়াপুৰী-৭৮৩৩৮৪

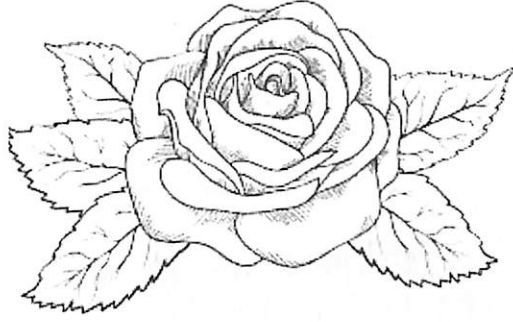
বঙাইগাঁও, অসম

For feedback :

bortila.pduam@gmail.com

ছাত্ৰ একতা সভা, পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া ব দ্বাৰা প্ৰকাশিত

উছৰ্গা

সাহিত্য জগতলৈ অৰ্চিতপূৰ্ব অৱদান আগবঢ়োৱা
প্ৰয়াতি অস্থিগচৰণ ৰায় চৌধুৰীদেৱৰ
পৱিত্ৰ স্মৃতিত 'বৰটোলা' আলোচনীৰ
প্ৰথম সংখ্যাটি উছৰ্গা কৰা হ'ল।

(জন্ম:- ১৬ আগষ্ট, ১৯৩০ :: মৃত্যু :- ৮ ডিচেম্বৰ, ২০১১)

মহাবিদ্যালয় সংগীতি

বক্সা : ড° গুণীন্দি দাস

সূৰ : পূৰৱী দেৱী

দীনদয়াল মহাবিদ্যালয় শোভাৰ নমস্কাৰ
শোভাৰ নৱ নৱ সৃষ্টিয়ে
জিলিগণৰ মানাহৰ দুয়োপাৰ
সুন্দৰৰ পূজাৰী অ' সুন্দৰৰ পূজাৰী অ'
তুমিয়েতি দাচিলা তুলুঙীয়া
সেউজীয়া সেউজীয়া
অন্ত্ৰ সুন্দৰৰ আলোকৰ শাভা
গাই শাম আমি গাই শাম
মিলনৰ জগন পূজাৰী অ' পূজাৰী অ'
শান্তিৰ আমিয়া সূৰ বিলায়
আহ শুলাই আহ জগন পূজাৰী
সাধনাৰ সেঁতু আজিবলে
উজলাম অসমীৰ সন্মান
উজলাম অসমীৰ সন্মান ।

MESSAGE

It gives me immense pleasure to learn that Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia is going to publish its first College Magazine in the name of "Bortila" for the session 2017-18. The College Magazine is a forum which could aptly be used for recording events, fond memories and creative writing. I am sure that this magazine will be informative and resourceful.

My best wishes to all the member of the Editorial board and teachers/students of the college for their endeavour in publishing the souvenir and wish them all success.

(Biswajit Pegu, IAS)
Deputy Commissioner
Bongaigaon

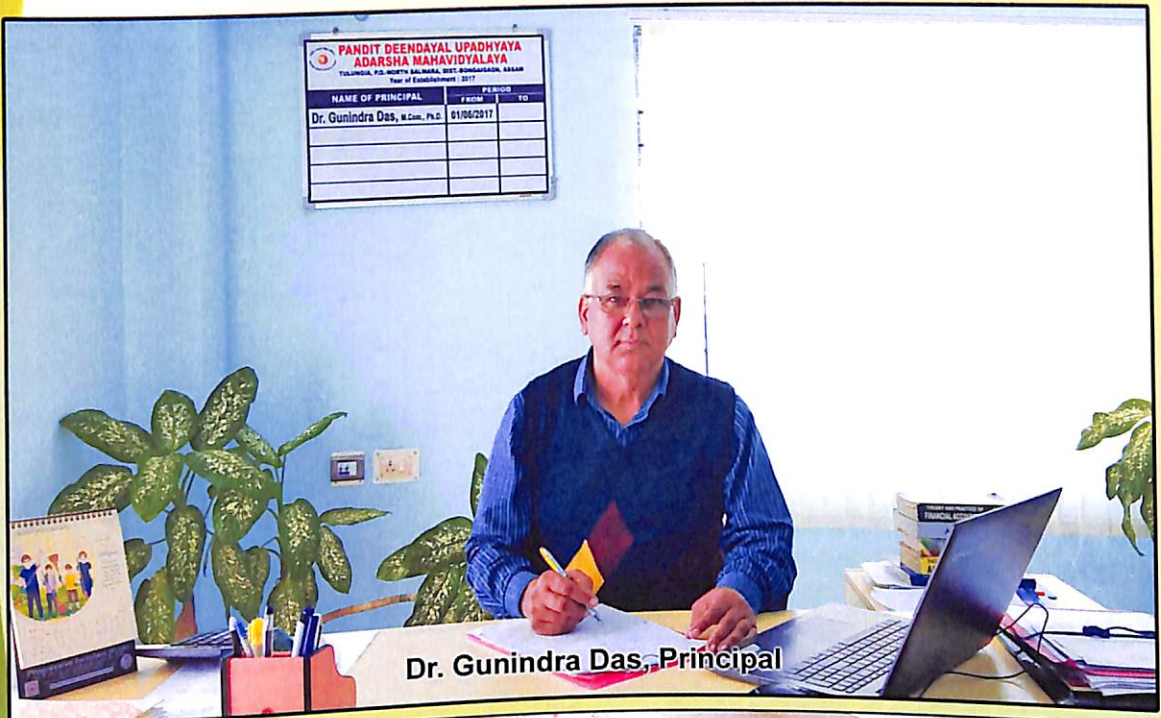
শুভেচ্ছা বাণী

ৰাজ্য উত্থা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ যুটীয়া প্ৰচেষ্টাত স্থাপিত হোৱা পণ্ডিত
দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয় খনিৰ প্ৰথম সংস্কৰণ 'বৰটিলা'
বছৰেকীয়া আলোচনীখনি প্ৰকাশ হ'ব বুলি জানিব পাই আনন্দিত হৈছোঁ। অধ্যাপক
উত্থা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰত্যেকগৰাকী গঠনমূলক প্ৰচেষ্টাক আন্তৰিকতাৰে শলাগ লোৱাৰ
লগতে আলোচনীখনিত প্ৰকাশ পাবলগীয়া মননশীল গল্প, প্ৰবন্ধ, কবিতাসমূহ
পঢ়ুৱৈ সমাজে সাদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিব বুলি আশা ৰাখিছোঁ।

'বৰটিলা' চিৰযুগমীয়া হোৱাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়খনিলৈ জীৱন
কটীয়াই আনিবলৈ সক্ষম হওঁক।

গুণীন্দ ১৩৩৮

অধ্যক্ষ
ড° গুণীন্দ দাস

PANDIT DEENDAYAL UPADHYAYA ADARSHA MAHAVIDYALAYA	
TULUNGIA, P.O. NORTH BALARA, DIST. BONGAIGAON, ASSAM	
Year of Establishment: 2017	
NAME OF PRINCIPAL	PERIOD
Dr. Gunindra Das, M.Com., Ph.D.	From To
	01/06/2017

Dr. Gunindra Das, Principal

Editorial Board

Teachers with Principal
 From the Left Sitting : HariPriya Dutta, Payal Dutta, Pratyashi Tamuly, Ananya Das, Banalata Das, Dr. Gunindra Das, Principal
 Dr. Lakhimi Nath, Swastishree Saikia, Kabita Kalita, Nitashri Barman, Balna Sarma
 Standing : Dr. Kaushik Ke. Phukan, Atanu Kr. Mishra, Porag Pachoni, Md. Mofidul Hassan, Samaresh Nandy, Dr. Pranjal Morang,
 Dr. Dibakar Maut, Dr. Raju Subba, Lakshyajit Shyam.

সম্পাদকীয়

বঙাইগাঁও জিলাৰ তুলুঙীয়াস্থিত 'বৰটিলা' এখনি প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যৰে পৰিপূৰ্ণ অঞ্চল । ইয়াৰ নাতি দূৰত আইনদী প্ৰবাহমান । এই নদীৰে এটা সূঁতিৰ নাম কুঁজীয়া । জনশ্ৰুতিমতে সূঁতিটোৰ বহুতো কুঁজ আছে বাবেই ইয়াৰ নাম কুঁজীয়া হৈছে । এই সূঁতিৰে উত্তৰ পাৰত অৱস্থিত সৌন্দৰ্যময়ী 'বৰটিলা' প্ৰকৃতিৰ অপৰূপ সৌন্দৰ্যৰ আঁকৰ স্বৰূপ চিৰসেউজ অঞ্চল । কুঁজীয়া সূঁতিৰ উৰ্বৰ পলসত উত্তৰ দিশত এই লাস্যময়ী ঠাইখিনিতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনি অৱস্থিত । এই অঞ্চলখনি তুলুঙীয়া অঞ্চলৰ অন্য অঞ্চলবোৰতকৈ তুলনামূলকভাবে ওখ, সেয়েহে এই অঞ্চলটোৰ নাম 'বৰটিলা' ।

এই বৰটিলা অঞ্চলৰ স্থানীয় মানুহবোৰ শৈক্ষিক, আৰ্থ-সামাজিক আদি দিশত পিছপৰা, সেয়েহে আমি এনেকুৱা মহাবিদ্যালয় এখনিৰ জন্ম হ'ব বুলি উদগ্ৰীৰ হৈছিলোঁ । যথা সময়ত ২০১৭ চনৰ ৩০ আগষ্ট দিনটোত পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয় সদৃশ উচ্চশিক্ষাৰ অনুষ্ঠানটি পাই আমি নতৈ আনন্দিত হৈছোঁ ।

আমাৰ দীনদয়াল মহাবিদ্যালয়খনি এটি অফুৰন্ত শক্তিৰ ভঁৰাল । ইয়াত নানা জাতি জনগোষ্ঠীৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী একত্ৰিত হৈছে । ইয়াত বলিষ্ঠ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ আচবাব, সা-সুবিধা যেনে ঃ ই-শ্ৰেণীকোঠা, কম্পিউটাৰ কক্ষ, পুথিভঁৰাল, ছাত্ৰীনিবাসকে আদি কৰি সকলো ধৰণৰ সা-সুবিধা বিৰাজমান । আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মাজত এক মধুৰ সম্পৰ্ক বিৰাজমান । তেখেতসকলে আমাক শিক্ষিত কৰি সমাজত সুনাগৰিক হিচাপে গঢ়ি তুলিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিবলৈ প্ৰস্তুত । শেষত, এই মহাবিদ্যালয়খনিৰ জৰিয়তে জ্ঞান সন্ধানী প্ৰজন্মই জ্ঞান-জ্যোতি বিলাই দিয়াৰ আশাৰে বাট চাই ব'লোঁ ।

এই মহাবিদ্যালয়খনিৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখনৰ নাম আমি অঞ্চলটোৰ নামেৰে নামাংকিত কৰিবলৈ পাই নতৈ আনন্দিত হৈছোঁ । এই আলোচনীৰ প্ৰথম সংখ্যাটি আমি অম্বিকা চৰণ ৰায়চৌধুৰীৰ শ্ৰীচৰণত উৎসৰ্গা কৰিছোঁ । পৰিশেষত, সম্পাদনা সমিতিয়ে অশেষ কষ্ট স্বীকাৰ কৰি এই আলোচনীখনি নিৰ্দিষ্টসময়ত পাঠকৰ হাতত তুলি দিয়াৰ বাবে আমি কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিলোঁ ; লগতে যি সকল বিশিষ্ট ব্যক্তিয়ে সহায় সহযোগ আগবঢ়ালে, তেওঁলোকলৈও আমাৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা নিবেদন কৰিছোঁ ।

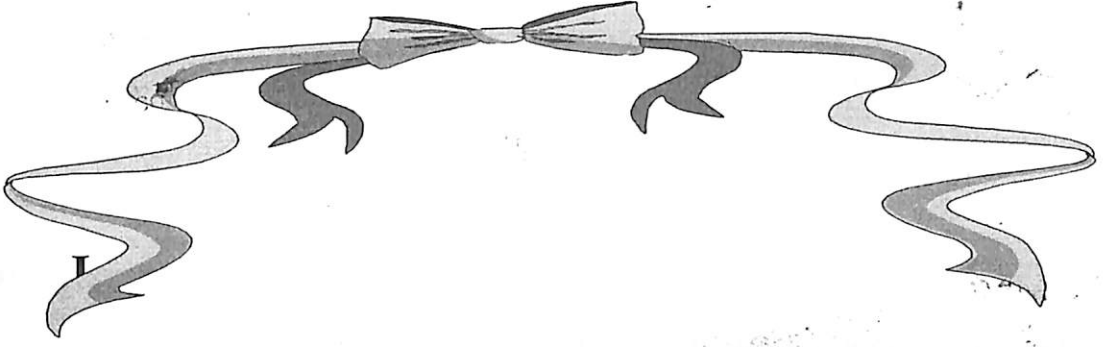
সৰ্বশেষত, আমাৰ অজানিতে বৈ যোৱা দোষ-ত্রুটিৰ বাবে ক্ষমা মার্জনা বিচাৰি সকলোৰে চৰণত প্ৰণিপাত জনাইছোঁ ।

শিৱালী ৰায়

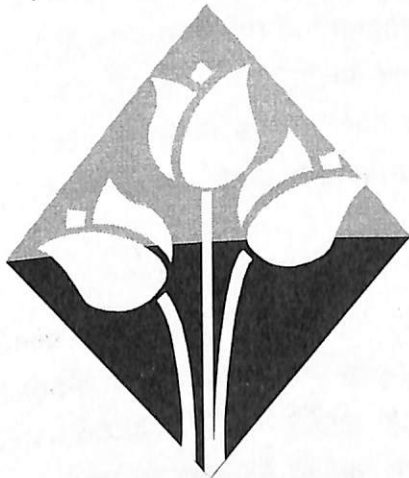
সম্পাদক, আলোচনী বিভাগ

সূচীপত্র

	পৃষ্ঠা নং
☒ Tulungia : At a Glance	Dr. Gunindra Das ১
☒ সামগ্রী আৰু সেৱা কৰ	মফিদুল হাছান ৬
☒ Career Options for Commerce Students	Dr Raju Subba ৮
☒ বেজবৰুৱাৰ 'পাতমুগী' গল্পৰ পাতমুগী চৰিত্ৰৰ এটি পৰ্যালোচনা	বৰ্ণা শৰ্মা ১৩
☒ Cross Border Trade of Agricultural Products in NEA	Haripriya Dutta ১৫
☒ মাঘ বিহু এক সস্ত্ৰীতিৰ উৎসৱ	বনলতা দাস ২১
☒ Electronic Commerce in India	Atanu Kumar Mishra ২৩
☒ এম. আৰ.	পৰাগ পাচনি ২৭
☒ Smartphone and its Impact	Dr. Lakhimi Nath & Pratyashi Tamuly ২৯
☒ মানৱ জীৱনৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা	ছাইফুল বহমান ৩২
☒ Be Cyber Safe	Manirul Islam ৩৩
☒ New Dimensions in Corporate Governance of India	Kabita Kalita ৩৪
☒ ভ্ৰমণ কাহিনী	কবিতা ৰায় ৩৫
☒ ৰূপৱতী ৰাজকুমাৰী ময়ূৰী	ডালিমী ৰায় ৩৬
☒ শান্তিৰ ন'বেল বঁটা বিজয়ী মালালা ইউচুফজাই	প্ৰতিভা ৰায় ৩৭
☒ সংখ্যাৰ আঁৰৰ বহস্য	ড° দিপাংকৰ দাস ৩৮
☒ বিবেকৰ সন্ধানত	শিৱালী ৰায় ৩৯
☒ বেদনা	জীৱেন্দ্ৰ কলিতা ৪০
☒ আত্ম অধিকাৰেৰে উন্নয়ণ	অল্পনা ৰায় ৪১
☒ সাহসী ছোৱালী	অল্পনা ৰায় ৪২
☒ নাৰী শিক্ষা	চিত্ৰলেখা ৰায় ৪৩
☒ Cyber Crime	Akash Sarkar ৪৪
☒ শ্বহীদ	ড° গুনীন্দ্ৰ দাস ৪৬
☒ এটি সেউজীয়া কবিতা	সমৰেশ নন্দী ৪৭
☒ ৰাণী অভয়েশ্বৰী	কবিতা ৰায় ৪৭
☒ পণ্ডিত দীনদয়াল কিদৰে পূৰ্ণো তোমাক	জ্যোতিময়ী ৰায় ৪৮
☒ জীৱনৰ মূল্য বিচাৰি	নাজিৰ ছছেইন ৪৮
☒ ৰুণজুগ	ভদ্ৰিকা ৰায় ৪৯
☒ অনুভৱ	প্ৰতিভা ৰায় ৫০
☒ মোৰ গাঁওখনি	পৰিমণি ৰায় ৫০
☒ 'মা'	বশ্মি ৰেখা ৰায় ৫১
☒ সময়	একনুৰ ছছেইন ৫১
☒ লক্ষ্য	ৰেখা ৰায় ৫২
☒ আহ্বান	প্ৰিয়ংকা বৰ্মণ ৫৩
☒ শেৰালি	বিজুমণি ৰায় ৫৩
☒ কাজলা বাইদেউ	মফিদুল ইছলাম ৫৪
☒ দেশৰ ৰক্ষক	ছাইফুল বহমান ৫৪
☒ আপোনাৰ আদৰ্শ	চিত্ৰলেখা ৰায় ৫৫
☒ Greenery	Samaresh Nandy ৫৬
☒ Some Fleeting Memories of My Grandmom	Uddipana Choudhury ৫৬

প্রবন্ধ বিবিধা

Tulungia : At a Glance

Dr Gunindra Das
Principal

Early History of Tulungia :

Bijit Narayan, the King of Bijni controlled Tulungia during 1617. Later on, King Bijay Narayan ruled in Bijni during 19th Century. After his death, Queen Baneswary Devi left Bijni and permanently settled at Jogighopa during 1802 due to an internal conflict with Haridas Narayan, brother of Bijay Narayan . During this period, Rajguru Indra Bhushan Bhattacharjya was working as the Chief Advisor of Bijni Kingdom. One day Rajguru Indra Bhushan Bhattacharjya received a message from his king that a big plot of land nearby the river Kujia, about 30 miles away from the capital Bijni towards south, covering a big dense forest was donated to him. The King also advised him to collect taxes from the people of that locality to serve his own improve and not deposit the same into the treasury of the King. Following the order of the king, Rajguru decided to stay at the donated land permanently. He became more powerful and people of the neighbouring areas welcomed him. Dehiram Rajbongshi, Pantaram Rajbongshi, Nichaduram Ray, Ramcharan Ray etc. organized a function to welcome the Rajguru Indra Bhushan Bhattacharjya.

When the Rajguru ordered free land permission to the neighboring villager's for the purpose of agricultural operation, then masses from the neighboring areas migrated to this dense forest. Some of them permanently built their residential houses near the resident of the Rajguru to protect him from the wild animals. Gradually the population of these areas increased and later on ,the name of the place was called Tulungia (Tuli+Ana i.e., lift-up or bring-up).

Geographical Profile

Tulungia was a big dense forest lying in the bank of river Kujia and Manah. The northern part of the village is occupied by the villages Kakoijana and Bortila (a grazing field). Southern part is occupied by the village North Salmara and Deohati. Similarly, Eastern part is occupied by Amtola village and the Western part by Kamarpara and Bakhargaon village. The climatic condition and the environment of Tulungia is very pleasant and can be considered as a gift of nature. There are

many picnic spots that are found in the surrounding geographical areas of Tulungia. The entire geographical areas of the villages are plain, but hills are scattered in the surrounding geographical areas of the villages.

Demographical Structure

Population in and around the dense forest (later on known as village Tulungia) was very thin. When villagers of the neighbouring areas migrated, gradually the population density of Tulungia changed. Originally, there were only 200 households in the Tulungia. Presently, about three thousand villagers have been living in different parts like- Bhaktapara, Uzanpara, Nombapara, Dharmapara, Baripara, Nayapara, Bhatipara, Mayurganja, Dhakarpara, Tulungia Chariali and Dothoka of Tulungia village. Majority of the masses belong to the Rajbongshi Community of Assam.

Economic Profile

Tulungia was covered by dense forest and was a shelter of wild animals like- Buffalo, Cow, Bear, Tiger, Elephant, Pig etc. Gradually, the number of households increased in Tulungia and they started cultivation and this led to the deforesting of the dense forest. But, when the entire area of land was donated to the Rajguru Indra Bhushan Bhattacharjya, migration from the neighboring areas as well as agricultural operation increased abruptly because of exerted pressure of the Rajguru to collect more tax revenue. Since then, households of the Tulungia irrespective of castes have been engaged in agriculture and its allied operation. Now, agriculture is the prime source of regular income of the masses since there is no industrial counterpart.

Majority of the populace of the locality have been primarily dependent upon agriculture as their primary occupation, with an exception of a few who have started animal rearing for commercial purposes. Opening of animal rearing firm is the ultimate result of the pressurization of the Rajguru to entitle the benefit tax waiver scheme to the rarer. Moreover, due to seasonality of agriculture operation and lack of industrialization, the entire area of Tulungia have remained as one of the backward areas of Assam. Majority of the rural masses become jobless after the harvesting. As a result, they are forced to live as daily wages earners because there is no other alternative employment.

The level of economic living of the rural masses of Tulungia is very low, though they have sufficient natural resources like- Bamboo, Betel-nut, Coconut. Moreover, the entire geographical areas of Tulungia is covered by river and block-water, where fish rearing business can be done easily. But, due to lack of knowledge, no such business has started in this area. The evil impact of Zamindari system as well as unholy role played by Indra Bhushan Bhattacharjya, the masses of this area is found to be idle and resort to unsocial practices.

Education

Tulungia is one of the educationally backward areas of Assam, due to the implementation of the feudal system by the then Rajguru Indra Bhushan Bhattacharjya. He always instigated the villagers not to send their heir to school for education. He thought, if they got educated, young masses would go outside for higher education, which will have a critical impact on the agricultural production. This would ultimately reduce his share of taxes. Gradually, masses of Tulungia waived their interest to get education. However, its devastating impact still exist among the masses. The people of Tulungia are very simple but they are enslaved by nature, result of which, culturally they are not developed. They do not know the value of life, but they know to work hard and survive. During the period of Rajguru Indra Bhushan Bhattacharjya who had taken unholy advantage from the masses silently due to their ignorance. He thought people of Tulungia should get involved more in agriculture rather than education to increase the volume of his share of taxes. As a result, Tulungia became educationally one of the backward areas of Assam.

After independence of India, a primary school was established at Tulungia with the co-operation of some leading and conscious people of this area. Before that, boys and girls of Tulungia were admitted in the North Salmara Durgapasad memorial High School. Later on, Girls Middle and High School was established in 1983 at Tulungia. This is the first educational institute of Tulungia area. Realizing the importance of education, people of Tulungia have gradually been coming out for education and with the passing of time number of educated boys and girls have been increased. Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya established as a model Degree College with the financial assistance from both central and state government is the first institute for pursuing higher education to the people of Tulungia and the neighboring areas of Bongaigaon district. Hon'ble Education Minister Dr. Himanta Biswa Sarma opened the door of the Mahavidyalaya on 4th August 2017 in the presence of thousands of knowledge seekers of Tulungia areas. The vision of the college is to provide higher education to the educationally and economically backward masses of the country.

Administration of Tulungia

Originally Tulungia was administered by Bijit Narayan, King of Bijni during 1617. But when Bijay Narayan, zaminder of Bijni donated the land of Tulungia to his Rajguru Indra Bhusan Bhattacharjya, the administration was handed over to the Rajguru. And then Rajguru, who controlled Tulungia under the Zamindery rule and ordered all masses to involve in agricultural operation, deforesting the dense forest, so that he can collect more and more revenue. In this context, all types of

assistance were provided by the Rajguru to the people of Tulungia, so that they can engage in agricultural activities without any problem.

Rajguru Indra Bhushan, encouraged the masses of Tulungia for early marriage usually at the age 16/17 years for giving birth to more children. The evil motive of this encouragement was to create more labour hands for agricultural production. The Rajguru also imposed restriction on providing assistance to the poor and needy masses of Tulungia if they sent their children to the educational institution for taking education.

Rajguru played as damaguge of Tulungia in each and every aspects of rural life. It was mandatory to follow his order. In the context of collection of taxes, Rajguru fixed the rate i.e. 50:50 basis. It means every household is bound to pay 50 percent of total agricultural income to Rajguru as taxes to Zaminder. During this period people of Tulungia had no ownership of the land. Rajguru was the sole owner of lands of Tulungia.

After the death of Rajguru Indra Bhushan Bhattacharjya, his sons Soraj Rajan Bhattacharjya and Manoj Rajan Bhattacharjya controlled Tulungia and introduced the liberal policy of administration. As a result, people of Tulungia actively participated in the social activities. But, when the Ceiling Act. was introduced by the Govt. of India, Socio-Economic system of Tulungia changed totally. This resulted in the abolition of Zamindary Act and introduced the ownership of land, property rights, right to work freely, reluctance of taxes etc. Since, the ownership of land transferred to cultivators, people of Tulungia were not enforced to pay taxes rather, they have used for their individual development. All evil practices of Zaminder were gradually abolished and transformation of real rural life has started. Business shelters have grown-up in many places. Villagers made several reforms and efforts which led to their economic development. Also socio-cultural transformations have started among the villagers.

Social Institutions of Tulungia

The old village, Tulungia was covered by a big dense forest and rural masses were basically uneducated due to evil practices imposed by the Rajguru Indra Bhushan Bhattacharjya. But they were performing different types of indigenous games in different occasion like- Ghar-Ghar (House House), Nash-kari, Bagh-game, Mangal-Patha, Dhop-Khel, Dhaneekar,, Theng-Bari, Dara-Kaina, Bundiya, Dabalmari, Batah-khel, Taruwal-khel etc. They were very much expert in fishing because the entire area of the village is covered by a big block-water and river like- Kuzia, Manahnad, Aeinadi. People of Tulungia are pre-dominantly engaged in agricultural activities. Therefore, after harvesting they perform festivals like-Na-khowa, Nagaldhawa, Kachidhara, Haritaki, Maina doliwa, Arimanga etc. The villagers of Tulungia have also been performed Puja Festival like- Kalipuja, Mahadev-Puja, Garja-puja, Shri-shri Lakshmi Narayan puja.

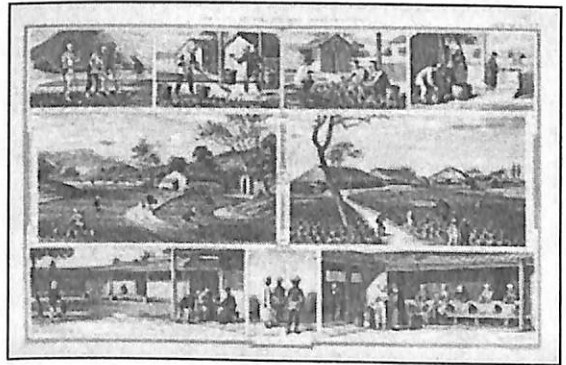
The Shri-Shri Lakshmi Narayan Puja was started in 1958. Since then, villagers of Tulungia have been performing this puja regularly with the co-operation of all villagers of this locality. Apart from the above mentioned religious and cultural activities, people of Tulungia are engaged in drama performance. Originally they started drama in Bangali language in 1930-31, named "Shambhu-Sanghav". Main actors were, Shyamcharan Ray, Phani Bhushan Ray, Lem Ram Ray etc. In the early history dramatic performance women were prohibited to participate in drama.. But, due to the able initiatives of Shri Shri Lakshmi Narayan puja Samittee, participation of women in drama was permitted. Later on, Deepanjali Natyadal, Nara Narayan Natyadal were coming-up. In 1985, women of Tulungia village participated in dramatic performances, namely-Kunjalats, Damayanti, Rekha, Kanika, Bhanita, Hiran, Anjali etc.

Conclusion

Now, Tulungia is a growing village. Villagers are very much interested to educate their children. Business shelters are opening in many places. Educational institutions are grown-up gradually. If the Govt. initiates long term scheme to develop this backward area, obviously one day this area will be developed in all aspects. Because, it has sufficient natural resources for development of resource-based industries, it will be able to generate more employment opportunities. The Govt. should come forward with long term master plan for economic development of Tulungia.

References

1. Field study
2. Smritee Grantha, Sonalee Jayanty Utchchab
Sri Sri Lakshmi Narayan Puja 2008, Uttar Salmara, Bongaigaon

সামগ্ৰী আৰু সেৱা কৰ

মফিদুল হাছান

সহকাৰী অধ্যাপক, অৰ্থনীতি বিভাগ

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া, বঙাইগাঁও

অৱশেষত ২০১৭ চনৰ ১ জুলাইৰ পৰা সমগ্ৰ ভাৰতত “সামগ্ৰী আৰু সেৱা কৰ” (GST) চৰকাৰে প্ৰৱৰ্ত্তন কৰে। বিভিন্ন সামগ্ৰী আৰু সেৱাৰ ওপৰত থকা ৰাজ্য আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ কৰৰ পৰিৱৰ্ত্তে মাত্ৰ এবিধ কৰ GST এতিয়া প্ৰৱৰ্ত্তন কৰা হ’ল। GST অৱলম্বনৰ পটভূমিত ইয়াৰ সবিশেষ আৰু প্ৰত্যাশিত ফলাফলৰ এটা আলোচনা ইয়াত আগবঢ়াবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰিলোঁ।

স্বাধীন ভাৰতৰ সংবিধানত ভাৰতৰ শাসনৰ বাবে এক যুক্তৰাষ্ট্ৰীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হয়। এই ব্যৱস্থা মতে আমাৰ এখন কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগতে ৰাজ্যসমূহত একোখন ৰাজ্য চৰকাৰ আছে। সংবিধানত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ কৰ্মক্ষেত্ৰ আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ কৰ্মক্ষেত্ৰ দুয়োৰে কেন্দ্ৰীয় সূচী আৰু ৰাজ্যিক সূচীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে। অৱশ্যে যিবোৰ কৰ্মক্ষেত্ৰত ৰাজ্য আৰু কেন্দ্ৰ দুয়ো চৰকাৰে কাম কৰিব পাৰে সেইবোৰক সমবৰ্ত্তী সূচীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে। এই কাম কাজবোৰ সুচাৰু ৰূপে পৰিচালনা কৰিবৰ বাবে ৰাজহৰ প্ৰয়োজন আৰু এই ৰাজহ প্ৰধানকৈ আহে কৰ আৰোপৰ জৰিয়তে। কৰ আৰোপৰ ক্ষমতা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ৰাজ্য চৰকাৰবোৰতকৈ বহুত বেছি। কেন্দ্ৰই আয়কৰৰ উপৰিও আবকাৰী শুল্ক, সীমা শুল্ক, কেন্দ্ৰীয় বিক্ৰীকৰ ইত্যাদি আৰোপ কৰে। ৰাজ্য চৰকাৰৰ হাতত বিক্ৰীকৰ বা (VAT), সুৰাৰ ওপৰত আবকাৰী ইত্যাদি কেইটামানহে কৰ থাকে। কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ কৰ আৰোপৰ ক্ষমতাৰ এই বিসংগতিৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় ভাৱে সংগৃহীত ৰাজহৰ এটা অংশ ৰাজ্যবোৰক বিতৰণ কৰিব লাগে। এই বিতৰণ ব্যৱস্থা কেনেধৰণৰ হ’ব সেয়া নিৰূপিত হয় সংবিধান প্ৰদত্ত বিত্তীয় আয়োগ (Finance Commission) ৰ মধ্যস্থতাত।

সংবিধানত দিয়া এই কৰ ব্যৱস্থাই ভালেমান সময়ৰ বাবে সুচাৰুৰূপে কাম কৰিছিল। পিছে কালক্ৰমত ভাৰতৰ অৰ্থনীতি বিকাশৰ লগে লগে এই অৰ্থনীতিৰ গাঁথনিৰ ভালেমান আমোল পৰিৱৰ্ত্তন হয়, লগতে কৰ ব্যৱস্থাতো কিছুমান বিকৃতকৰণ (Distortion) আহি পৰে। আমাৰ বেছিভাগ পৰোক্ষ (indirect) কৰ সামগ্ৰীৰ (Goods) ওপৰত আৰোপিত। কিন্তু ভাৰতৰ অৰ্থনীতিত সেৱা (Service) ৰ প্ৰাধান্য ক্ৰমান্বয়ে বৃদ্ধি পাই আহি আজি ই অৰ্থনীতিৰ প্ৰায় ৫০ শতাংশৰো অধিক হৈ পৰিছে। অৰ্থনীতিৰ ৫০ শতাংশৰো অধিক ভাগ কৰ ব্যৱস্থাৰ বাহিৰত থাকিলে ৰাজহ সংগ্ৰহ সীমিত হৈ থাকে। আজি কেইবছৰ মান আগতে অৱশ্যে সেৱাৰ ওপৰতো কৰ আৰোপৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। কিন্তু এই কৰৰ আৰম্ভণি এটা সঠিক পদ্ধতি (System) ৰ যোগেদি হোৱা নাই। তদুপৰি সামগ্ৰীবোৰৰ উৎপাদন আৰু বিক্ৰীৰ ওপৰত আৰোপিত কেন্দ্ৰ আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ বিভিন্ন কৰ সংযোজিত হৈ হৈ কৰৰ কেইবাটাও স্তৰ একত্ৰিত হৈ পৰে। ইয়াকে ওৰতীয় প্ৰভাৱ বা ‘Cascading effect’ বুলি কোৱা হয়।

বেলেগ বেলেগ ৰাজ্যই বিভিন্ন হাৰত বিক্ৰীকৰ আৰোপ কৰাৰ ফলতে কিছুমান অসুবিধা আহি পৰে। যেনে মেঘালয় বা অৰুণাচল প্ৰদেশত গাড়ীৰ বিক্ৰীকৰ অসমতকৈ কম হোৱা বাবে অসমৰ বহুত ক্ৰেতাৰ গাড়ী এই চুবুৰীয়া ৰাজ্যবোৰৰ পৰা ক্ৰয় কৰে।

ৰাজহৰ প্ৰয়োজন পূৰাবৰ বাবে কিছুমান ৰাজ্য চৰকাৰে আকৌ প্ৰৱেশ কৰ (Entry Tax) আৰোপ কৰে। অৰ্থাৎ বহিঃ ৰাজ্যৰ পৰা অহা সামগ্ৰী অন্য এখন ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰোতে অতিৰিক্ত কৰ দিবলগীয়া হয়। এই কৰৰ বাবে ভোক্তাই প্ৰধানতঃ অধিক দাম ভৰিব লাগে। তদুপৰি উৎপাদন আৰু বিতৰণৰ দক্ষতা হ্রাস পায়।

কৰ ব্যৱস্থাত সোমাই পৰা এনে বিসংগতিৰ বাবে কৰ ব্যৱস্থাত ব্যাপক সংস্কাৰৰ প্ৰয়োজন। সংস্কাৰৰ দুই এটা পদক্ষেপ ১৯৮০ আৰু ৯০ ৰ দশকত গৃহীত হ'লেও, GST প্ৰৱৰ্তন কৰাৰ ফলতহে ভাৰতৰ পৰোক্ষ কৰ ব্যৱস্থাত সামগ্ৰিক পৰিৱৰ্তন হয়। কেন্দ্ৰীয় আবকাৰী শুল্ক, কেন্দ্ৰীয় বিক্ৰী কৰ, অতিৰিক্ত Customs, ৰাজ্য চৰকাৰৰ VAT, প্ৰৱেশ কৰ (Entry Tax) আদি প্ৰায়বোৰ পৰোক্ষ কৰ সামৰি তাৰ ঠাইত এতিয়া GST প্ৰৱৰ্তন কৰা হৈছে। পেট্ৰ'লজাত সামগ্ৰী, সুৰা আদি কেইপদমান সামগ্ৰী এতিয়াও GST ৰ আঁওতালৈ অনা হোৱা নাই। GST হ'ল destination oriented বা শেষ পৰ্য্যায়ৰ কৰ। অৰ্থাৎ আগৰ দৰে উৎপাদিত সামগ্ৰী কাৰখানাৰ পৰা উলাওঁতে আকৌ বিভিন্ন পৰ্য্যায় অতিক্ৰম কৰোঁতে আৰু শেষত বিক্ৰী হওঁতে বিভিন্ন কৰ দি থাকিব নালাগে। এতিয়া শেষ পৰ্য্যায়ত অৰ্থাৎ বিক্ৰীৰ সময়ত দিলেই হয়। তদুপৰি এটা সামগ্ৰী দুবাৰ বা ততোধিক বাৰ বিক্ৰী হ'লেও GST ৰ ক্ষেত্ৰত Cascading effect ৰ সৃষ্টি নহয়। কাৰণ দ্বিতীয়বাৰ বিক্ৰী হওঁতে দিবলগীয়া GST ৰ পৰা বিক্ৰেতাৰ বস্তুটো কিনোতে দিয়া GST বাদ দিব পাৰে।

যিকোনো এটা সামগ্ৰীৰ ওপৰত সমগ্ৰ ভাৰতত GST ৰ হাৰ একেই। গতিকে অসম, মেঘালয় আদি ৰাজ্যত এতিয়া কোনো সামগ্ৰী বা সেৱাৰ ওপৰত বেলেগ বেলেগ হাৰত কৰ আৰোপ কৰিব নোৱাৰিব। অৱশ্যে বেলেগ বেলেগ সামগ্ৰী বা সেৱাৰ ওপৰত ৫ টা বিভিন্ন কৰৰ হাৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে, এনেদৰে- ০, ৫, ১২, ১৮ আৰু ২৮ শতাংশ। স্বাভাৱিকতে বিলাসী সামগ্ৰীৰ ওপৰত কৰৰ হাৰ অধিক।

যিকোনো বিক্ৰীক্ষেত্ৰত সংগৃহীত GST সমানে সমানে কেন্দ্ৰ আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ মাজত বিভক্ত হয়। এই অংশ দুটাক ৰাজ্যিক GST আৰু কেন্দ্ৰীয় GST বুলি কোৱা হয়। আন্তঃ ৰাজ্যিক বোচা-কিনাৰ ক্ষেত্ৰত গ্ৰহণ কৰাৰ সময়তে ভাগ নকৰি ইয়াক Integrated GST বুলি সংগ্ৰহ কৰা হয়। ই প্ৰথমতে কেন্দ্ৰ চৰকাৰৰ হাতলৈ গ'লেও পিছত পাবলগীয়া ৰাজ্যবিলাকে তাৰ অংশ লাভ কৰে।

এই গোটেই GST ৰ ব্যৱস্থা দেশব্যাপি প্ৰচলিত হোৱাত তথ্য প্ৰযুক্তিৰ এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা আছে। তথ্য প্ৰযুক্তিৰ যি ব্যৱস্থাৰ যোগেদি সংগৃহীত GST ৰ বিভিন্ন হিচাপ নিকাচ কৰা হয় তাক GST Network বুলি কোৱা হয়।

আনহাতে হাৰ বা তাৰ লগত জড়িত অন্যান্য বিষয় আলোচনা কৰি সিদ্ধান্ত ল'বৰ বাবে সংবিধানৰ ১২১ নম্বৰ সংশোধনৰ জৰিয়তে GST Council (পৰিষদ) স্থাপন কৰা হৈছে। কেন্দ্ৰীয় বিত্ত মন্ত্ৰীৰ দ্বাৰা পৰিচালিত এই পৰিষদত প্ৰতিখন ৰাজ্য চৰকাৰৰ বিত্তমন্ত্ৰী বা অন্য মনোনীত মন্ত্ৰী থাকিব।

আশা কৰা হৈছে যে GST প্ৰৱৰ্তনৰ ফলত আগৰ কৰ ব্যৱস্থাৰ অসুবিধাবোৰ আঁতৰিব, বিভিন্ন অদক্ষতা হ্রাস পাব, দুনীতি মাত্ৰা কমিব আৰু বেছি ভাগ বিক্ৰেতাৰ কৰ ব্যৱস্থাৰ ভিতৰত আহিব। এই ব্যৱস্থাৰ ফলত যিবিলাক ৰাজ্যৰ ৰাজহৰ পৰিমাণ পূৰ্বতকৈ হ্রাস পাব সেই ৰাজ্যবোৰক অহা ৫ বছৰলৈকে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ক্ষতিপূৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিব।

এটা নতুন ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰিলে স্বাভাৱিকতে কিছুমান অনিশ্চয়তা আৰু খেলিমেলিৰ সৃষ্টি হয়। এই বিলাকৰ প্ৰভাৱ অৱশ্যে হ্রস্ব ম্যাদীহে হ'ব। দীৰ্ঘকালত GST ব্যৱস্থাৰ ফলত ভাৰতীয় অৰ্থব্যৱস্থা লাভাৱান্বিত হোৱাৰ সম্ভাৱনাই অধিক।

Career Options for Commerce Students

Dr Raju Subba
Assistant professor
Dept. of Management

Commerce has always been regarded as one of the best academic streams to pursue if you are interested in getting excellent employment opportunities. If you choose Commerce, you have the opportunity to choose an out-of-the-box career option, like one in travel and hospitality.

Career options for Commerce students are vast and you will always have interesting profiles to work at if you play to your strengths. While many Commerce graduates choose the much tried and tested path of CA, CS and other related fields of study, many who are unable to make the cut for these programmes are left in a lurch for other employment opportunities.

If you are one among them, do not worry there are several other options, which Commerce graduates can opt for. In the present time, the qualification of Chartered Accountant is not the only option for Commerce students, they can also try for jobs like financial analysts, cost and work accountants, bankers, various financial services in banking and non-banking sectors, tax consultant, stock broker, manager in finance and many other related jobs that are continuously being created in this area. Banking services not only include accepting deposits, granting loans, and other credit services, but also cover a range of corporate and personal financial services. On the other hand, non-banking financial services include housing finance, leasing and hire purchasing, etc.

Moreover, with the increasing entry of foreign banks and their aggressive marketing, job opportunities have grown significantly. For nationalised banks, most of the selection is done through the Bank Probationary Officers exams conducted by the respective nationalised banks.

Most foreign banks prefer professional personals in accountancy, finance and economics with post-graduate qualifications.

Chartered Financial Analysts(CFA) provide expertise in the area of management accounting and project planning, merchant banking services, portfolio management, venture capital, leasing, hire purchase credit rating and other allied areas.

In other words, the cost accountant collects, combines, and interprets data relating to an organisation's business activities and converts them into monetary terms, thereby guiding managerial decisions to maximise its profits. The Institute of Cost and Work Accountants of India (ICWAI), situated in New Delhi provides training in this area to the students after completion of higher secondary education. Graduates are exempted from the foundation course.

As the Indian stock market goes global this is another area which provides ample opportunities for those with a financial bent of mind, and information management skills, as all trading is now computerised. A degree in Commerce/ Economics is required to be eligible for the postgraduate course in Stocks & Securities.

Financial Planning is yet another professional opportunity for Commerce graduates and is required mainly in the financial service sectors of Banking, Insurance and Investment Advisory Services. The International College of Financial Planning in New Delhi (with branches in Mumbai, Chennai, Kolkata, Bangalore, and Hyderabad) provides training in Certified Financial Planning.

The Institute of Financial and Investment Planning, situated at Andheri (East), Mumbai, offers a diploma course in Financial and Investment Planning. Business Finance is a specialisation in finance, which includes aspects not just of conventional auditing and accounting, but also a vast range of activities like fund raising, foreign exchange, treasury management, investment banking, money market operations and stock broking.

Commerce in the non-financial sectors

There are a host of opportunities for Commerce students in a multitude of careers in the non-financial sector. However, the most sought after career is still considered to be the evergreen MBA. Whatever the area of work, business managers with their specialised knowledge of business and industry and of financial and economic policy will always be at a premium.

Commerce and Economics graduates can also join the Civil Services or in particular, the Indian Economic Service and Indian Statistical Service. The Union Public Service Commission (UPSC) conducts the entrance exam to these services in November every year.

One of the most promising avenues for Commerce students is Insurance. With increased business activity and the entry of foreign insurance companies, insurance offers lucrative opportunities for Commerce students with appropriate knowledge and training. Universities and private institutes offer graduation in actuarial science and insurance.

The Actuarial Society of India conducts a qualifying exam, while some institutes, including Amity University, offer training in risk and insurance management. Company Secretary is another area worth looking at, as every company requires having a Company Secretary who ensures the efficient management of the organisation.

The Institute of Company Secretaries of India (ICSI), New Delhi conducts training for the course of Company Secretary through postal tuition. It has four regional offices at Kolkata, Delhi, Chennai and Mumbai and several chapters located in various cities. You can join the course after 10+2 with any subject. However, if you are a graduate, you can directly enroll for the intermediate examination. Here's a list of employment opportunities that open up a path to excellent professional career and a rewarding future.

This is one of the most immediate and ideal employment choices available to Commerce graduates after completion of their B.Com programme. Accountants are required in every industry and in the field of business; therefore, there is no dearth of jobs for B.Com graduates.

Even smallest of companies like recently sprung up start-ups would require services of an accountant to keep a check upon the profit and loss balance sheet. The Department of Financial Studies, University of Delhi, Punjab University, and Aligarh Muslim University offer a Masters degree in Finance and Control (MFC) essentially to Commerce and Economics graduates. Several universities offer PG courses in financial management. As far as payment is concerned, B.Com graduates can expect moderate pay initially, but they can also work on a freelance basis for multiple companies to enhance their earning potential.

Taxation is a field that affects everyone, be it a multinational company, a small business house or an individual. With rising complications and dearth of time among people, the job of tax consultant has become a very lucrative option for Commerce graduates. B.Com students are already familiar with basics of governmental taxation policies and, therefore, tax consultation becomes a natural job choice for them.

Just like Accountants, tax consultants also start with a basic pay band and then move up the rank with experience and clientele. They also have the option of working as freelance consultants or setting up their own firm in future.

Banking is another sector that is very closely related to the field of business commerce and finance. The majority of Public Sector Banks hire human capital on the basis of an open competitive recruitment test. The test is based upon numerical, quantitative and logical reasoning ability of the candidates; which makes it easy for Commerce graduates to crack them.

In case you are not interested in appearing for a Bank exam, you can apply to different private banks that hire Commerce graduates for entry-level positions within their structure. In both public and private sector banks, the salary and promotion policy is quite extensive and, therefore, makes for an excellent employment opportunity.

~~Financial Auditors~~ are one of the most important positions within the financial infrastructure of any company / organisation. An auditor keeps a check upon financial statements and accounting ledger of companies and organisations. This position is generally considered above Accountants and, therefore, attracts higher pay and better perks.

Stock Broking is an very interesting career choice for Commerce graduates . Students who have a keen interest in stock management, investments, securities market, finance, economics, mathematics and other related subjects can join this profession by completing a short certificate course in stock broking.

In the B.Com course, the concepts of stock market and its operations are already covered in the syllabus; which makes it another natural career choice for B.Com students.

Finance Consultant is another very lucrative profession for Commerce graduates. Financial consultants help individuals and organisations to plan their financial future by directing investments in different sectors like saving banks, retirement planning, stock portfolio planning and others. With the rise in total income and enhanced savings capacity of people; this profession has emerged as one of the fastest growing career choices among Commerce graduates today.

The profile of insurance consultant is very similar to the one of financial consultant. Insurance consultants help individuals and organisations plan for any accidental or untowardly incident and create financial backups and contingency funds to handle any such situation. Insurance advisors are also hired by insurance agencies at a healthy pay. **The profession also attracts a lot of perks like commission based rewards and others.**

Export-Import Manager is another sector that B.Com students are trained quite well in, during their Commerce graduation degree. Any company which deals in export and import of goods/services will need a dedicated export-import documentation, taxation and accounting specialist. This is where Export-Imports

Manager steps in. Students can join at an entry level position within an organisation's export-import wing or can opt for a certificate or diploma course with specialisation to hone their skills. As far as pay goes, Export-Import Managers attract excellent pay, considering that they work for multinational corporations and large business houses involved in overseas trade business.

Commerce graduates also have the opportunities of joining a government job through different entrance examination like. UPSC, SSC or various state public service commissions. Many examinations, conducted like Indian Railway Services, CBDT, Commerce Ministry and Finance Ministry focus upon aspects that require a thorough understanding of concepts of business and finance.

Therefore, such jobs are ideal for Commerce graduates who are already familiar with such topics. As far as pay is concerned, Government jobs are always known for their excellent pay and perks as well as social status attached to them. Apart from this, the recently announced 7th Pay Commission has again announced a hike in the pay of all central government jobs, making them a more lucrative career opportunities. Commerce graduates are already familiar with basic knowledge about accounts, tax, marketing, and finance and insurance also. In addition to this, they also study in detail the Companies Act, Financial concepts and basic management principles.

The combination of all these aspects make a Commerce graduate eligible to be an ideal Chief Executive Officer (CEO) in business organizations.

'May God help you to choose best career'

বেজবৰুৱাৰ 'পাতমুগী' গল্পৰ পাতমুগী চৰিত্ৰৰ এটি পৰ্যালোচনা

বৰ্ণা শৰ্মা

সহকাৰী অধ্যাপিকা (অসমীয়া বিভাগ)

লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাক অসমীয়া চুটি গল্প সাহিত্যৰ জনক বুলি জনা যায়। জোনাকী যুগৰ তেখেত এগৰাকী যুগান্তকাৰী লেখক। তেখেতে বিভিন্ন স্বাদৰ চুটি গল্প ৰচনা কৰিছিল। সেই সমূহৰ ভিতৰত 'পাতমুগী' হৈছে এক উৎকৃষ্ট গল্প। অন্যান্য গল্পৰ দৰে বেজবৰুৱাৰ 'পাতমুগী' গল্পটোতো এটা সুন্দৰ কাহিনীৰূপ আছে। গল্পটোৰ কাহিনীভাগে তিনিটা স্তৰ অতিক্ৰম কৰিহে পৰিণতি লাভ কৰিছে।

'পাতমুগী' গল্পটোৰ কাহিনীভাগ তীব্ৰসঞ্চৰী। নাটকীয় ঘটনাৰ দৰে ঘটনাটোৰ কাহিনীভাগে পৰিণতিৰ ফালে গমন কৰিছে। গল্পটোৰ কাহিনীভাগ দীৰ্ঘম্যাদী হ'লেও কাহিনীভাগৰ বিকাশত ই বিক্ষিপ্ত প্ৰভাৱ পেলোৱা নাই। বৰং কাহিনীয়ে মূল বক্তব্যক অক্ষুন্ন ৰূপত পৰিণতিৰ ফালে আগবঢ়াই নিয়াত সহায়হে কৰিছে। এনে পৰিণতিমুখী, উৎকণ্ঠা, নাটকীয় গুণবিশিষ্টতা আৰু কাহিনীৰ ঐক্যসূত্ৰতাৰ বাবেই 'পাতমুগী' গল্পৰ কাহিনীবিন্যাস যথেষ্ট শিল্পসন্মত হৈছে বুলি ক'ব পাৰি।

'পাতমুগী' গল্পৰ এক আকৰ্ষণীয় দিশ হ'ল "পাতমুগী" চৰিত্ৰ। প্ৰনিধানযোগ্য যে, চুটিগল্পত সাধাৰণতে চৰিত্ৰৰ প্ৰকাশহে হয়, বিকাশ নহয়। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে 'পাতমুগী' গল্পত পাতমুগী চৰিত্ৰটোৰ ক্ষেত্ৰত চৰিত্ৰৰ প্ৰকাশৰ লগতে বিকাশো ঘটা দেখা যায়। সেয়েহে প্ৰথম অৱস্থাত সোতৰ বছৰীয়া গাভৰু হিচাপে আত্মপ্ৰকাশ কৰা পাতমুগীয়ে পৰৱৰ্তী সময়ত বিবাহিতা স্ত্ৰী-ৰ ৰূপত তথা শেষত গান্ধীজীৰ আদৰ্শৰে অনুপ্ৰানিত স্বদেশ হিতৈষিনীৰ ৰূপত আত্মত্যাগী চৰিত্ৰ লৈ বিৱৰ্তিত হোৱাটো লক্ষণীয়। গল্পটোত চৰিত্ৰটিৰ এনে বিৱৰ্তনৰ দিশটো বহু পৰিমাণে আকস্মিক আৰু ভিত্তিহীন। এনেক্ষেত্ৰত পাতমুগী চৰিত্ৰটোক এক শিল্পসন্মত চৰিত্ৰ বুলি ক'ব পৰা নাযায়। 'পাতমুগী' চৰিত্ৰটোৰ যোগেদি বেজবৰুৱাদেৱে অসমীয়া চুটি গল্পত নাৰীমনস্তত্ব সম্পৰ্কীয় দিশটোৰো সূচনা কৰিছিল। সেয়েহে পাতমুগীৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ, চাল-চলন, চিন্তাৰ্চৰাৰ মাজেৰে নাৰীমনস্তত্বক আলোকিত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে। সেয়েহে গল্পটোত বেজবৰুৱাদেৱে পাতমুগীৰ মুখেৰেই কোৱাইছে "দদাই। মোৰ দোষ মৰিষণ কৰক। তিৰোতাৰ স্বভাৱৰ বিষয়ে মতা মানুহে কেতিয়াও ভালকৈ নাজানে আৰু জানিবও নোৱাৰে। মানুহে নজনাটো ঠিকেই। দেৱতায়ো নাজানে বুলি কয়। পুৰুষক হাতৰ মুঠিত ল'বলৈ পোৱাটোৱেই তিৰোতাৰ ডাঙৰ আশা। পুৰুষক জয় কৰাৰ আনন্দ তিৰোতাই লুকুৱাব নোৱাৰে। তেহেলৈ পুৰুষজন যিয়েই নহওক"। পাতমুগীৰ এনে উক্তি সঁচাকৈয়ে অৰ্থবহতাৰ পৰিচায়ক। এনেধৰণৰ উক্তিবোৰ আমাৰ সমাজত প্ৰাচীন কালৰে পৰা প্ৰচলিত। পাশ্চাত্য মনস্তাত্ত্বিক সকলেও পুৰুষৰ প্ৰতি নাৰীৰ এনে দৃষ্টিভংগীৰ সপক্ষেই নিজৰ মতামত প্ৰকাশ কৰা দেখা যায়। সেয়েহে বেজবৰুৱা দেৱেও ভাৰতীয় ঐতিহ্য আৰু পাশ্চাত্য মনস্তাত্ত্বিক সকলৰ নাৰীমনস্তত্ব সম্পৰ্কীয় এনে দৃষ্টিভংগীৰ ভিত্তিত পাতমুগী চৰিত্ৰটোৰ বিকাশ ঘটোৱা বুলি ক'ব পাৰি।

মনকৰিবলগীয়া যে, এগৰাকী সচেতন লেখক হিচাপে বেজবৰুৱাদেৱে পাতমুগী চৰিত্ৰটোৰ মাজেৰে প্ৰাচীন পৰম্পৰাবিমুখ আধুনিক মুক্ত নাৰীসমাজৰ এখন চিত্ৰ অংকন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে।

সেয়েহে গল্পটোত পাতমুগীয় দদায়েকৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ পৰতে প্ৰৱৰ্ত্তক বামুনৰ ল'ৰাটোক উদ্দেশ্যি কোৱা কথাষাৰে নতুন যুগৰ মুক্ত নাৰীৰ প্ৰতি মন্ত্ৰধ্বনি আগবঢ়াইছিল। পাতমুগীয়ে কৈছিল-“এই কেইটা দিনৰ ভিতৰতে মই অনেক দেখিলো, অনেক শিকিলো। সেই চপনীয়া বিটলীয়াক মোক আৰু নালাগে।”

পাতমুগী আছিল সবল সংস্কাৰী নাৰী। তাই নিজৰ প্ৰেমিকক ভাল পাইছিল অকপট ভাৱে আৰু এই ক্ষেত্ৰত তাই সাহসিকতাৰ পদক্ষেপ লোৱাটো লক্ষণীয়। বামুনৰ ল'ৰাই কুমাৰৰ ছোৱালীক বিয়া কৰাই পৰৱৰ্ত্তী সময়ত প্ৰৱৰ্ত্তনা কৰিব বুলি পাতমুগীৰ আত্মীয় স্বজনে আগতীয়াকৈ অনুমান কৰিছিল; সেয়ে, তেওঁলোকে পাতমুগী আৰু বামুনৰ ল'ৰাটোৰ সম্পৰ্কক সহজে স্বীকাৰ কৰি ল'ব পৰা নাছিল। কিন্তু পাতমুগীয়ে এই সম্বন্ধক ত্যাগ কৰিবলৈ অমান্তি হোৱাত পৰিয়ালে তাইক বামুনৰ ল'ৰাটোকে গতাই দিলে। প্ৰথমতে পাতমুগী সুখী হৈছিল যদিও পৰিৱৰ্ত্তী সময়ত সেই বামুনৰ ল'ৰাটোৰ দ্বাৰা তাই প্ৰৱৰ্ত্তিত হ'ল। পাতমুগীক এৰি সি পৰাচিত হৈ পুনৰ বামুন কুলত উঠিল। সবল মনৰ পাতমুগীক সি সহজে বিশ্বাস কৰিব পৰা নাছিল। ইমান খিনি হোৱাৰ পিছতো পাতমুগীৰ অন্তৰ আত্মাই নিজ স্বামীৰ প্ৰৱৰ্ত্তনাক সহজে বিশ্বাস কৰিব পৰা নাছিল। পাতমুগীৰ এনে চিন্তাধাৰাই তাইৰ সবল মানসিকতাৰেই পৰিচয় বহন কৰে।

পাশ্চাত্য মনস্তত্ত্ববিদ ফ্ৰয়ডে কৈছিল যে, পুৰুষৰ তুলনাত নাৰী শাৰীৰিক ভাৱে দুৰ্বল বাবেই বহুসময়ত নাৰীয়ে প্ৰতিবাদ কৰাতকৈ ন্যায় নীতিৰ দৰে সামাজিক প্ৰমূল্যবোৰৰ আশ্ৰয় লয়। ফ্ৰয়ডৰ এনে উক্তি পাতমুগী চৰিত্ৰটিৰ ক্ষেত্ৰতো সম্পূৰ্ণ ৰূপত প্ৰযোজ্য হৈছে বুলি ক'ব পাৰি। কাৰণ, পাতমুগীৰ বেলিকাও দেখা গৈছে যে, নিজ স্বামীৰ দ্বাৰা প্ৰতাৰিত হোৱাৰ পিছত কাছাৰীত ন্যায় বিচাৰি গৈ কাছাৰীৰ মহৰীৰ পৰা উকিলৰ লৈকে সকলোৱে ন্যায়বিচাৰৰ নামত ধনঘটাতহে গুৰুত্ব দিয়া দেখি পাতমুগীয়ে ন্যায়বিচাৰৰ আশা পৰিত্যাগ কৰি ঘৰমুৱা হ'ল। এফালে বিবাহৰ ক্ষেত্ৰত পুৰুষৰ প্ৰৱৰ্ত্তনা আৰু আনফালে ন্যায়ালয়ৰ ন্যায়বিচাৰৰ নামত ধন লোৱা এনে সকলোবোৰ দিশৰ প্ৰতিয়ে পাতমুগীৰ আছিল ঘৃণা আৰু ক্ষোভ অথচ এনেবোৰ অন্যায় অনীতিৰ প্ৰতিবাদ তাই মুক্ত ভাৱে কৰিব পৰা নাছিল। ফ্ৰয়ডে কোৱাৰ দৰে পাতমুগীয়েও শেষত ধৰ্ম, ঈশ্বৰ, ন্যায়-নীতি, পাপ-পুণ্যৰ ওপৰতে ভৰসা কৰি নিজকে দেশহিতৈষিনী ৰূপত গঢ়ি তুলিলে।

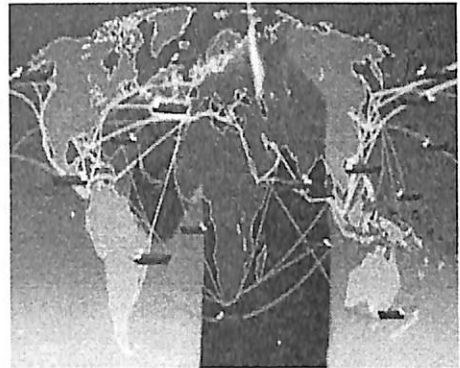
‘পাতমুগী’ গল্পত পঞ্চাশ বছৰীয়া দদায়েক আৰু সোতৰ বছৰীয়া পাতমুগীৰ মাজত ঘটা আকস্মিক পাৰস্পৰিক জৈৱিক আকৰ্ষণৰ কথাষাৰ আপাততঃ বিসঙ্গতি যেন লাগিলেও যৌন মনস্তাত্ত্বিক সকলৰ দৃষ্টিত ই অসম্ভৱ বা অবাস্তৱ নহয়। তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত দৈহিক আৰু মানসিক শক্তিত দুৰ্বল বাবেই নাৰী হঠাৎ আৱেগ প্ৰৱণ হৈ পৰে। পাতমুগীৰ ক্ষেত্ৰতো ইয়াৰ ইংগিত পোৱা যায়। সেয়েহে কাছাৰীলৈ যোৱাৰ বেলিকা দদায়েকে হঠাৎ পাতমুগীৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হোৱাৰ পৰত পাতমুগীৰ আৱেগ প্ৰৱণ সঁহাৰিয়ে পৰস্পৰৰ মাজত হোৱা আকস্মিক জৈৱিক আকৰ্ষণৰ কথাৰ সূচায়।

এনেবোৰ দিশৰ পৰা ক'ব পাৰি যে, নাৰীচৰিত্ৰই অসমীয়া সাহিত্যৰ পূৰ্বপৰম্পৰা অস্বীকাৰ কৰি নতুন জগত এখনত প্ৰৱেশ কৰাৰ দিশত বেজবৰুৱাদেৱৰ ‘পাতমুগী’ চৰিত্ৰটোৱে সাৰ্থকতাৰ পৰিচয় বহন কৰিছে।

Cross Border Trade of Agricultural Products in NER

HariPriya Dutta
Asst. Professor
Dept. of Accountancy

Since 1991 onwards, Govt. of India (GoI) has taken a series of policy interventions collectively known as Look East Policy (LEP) to project North Eastern Region (NER) as India's powerhouse in terms of trade and investment and substantive gateway for active engagement with the neighboring countries. This process has been boosted with the introduction of Agreement on agriculture (AOA) by World Trade Organization

(WTO) and eventual shift of trade concentration towards east. NER and her bordering countries share a cross-cultural affinity and integrity since inceptions. Historical evidence and studies opine that NER had considerable amount of traditional trade flows with the neighboring countries in the pre-colonial period and colonial period. Most of the commodities traded following barter system at that time were primary commodities, out of which agricultural and allied commodities were majority in numbers. Even today, NER has tremendous production prospects (existing and potential) in primary sector, i.e. agriculture. Recent activities of GoI to develop strong economic and diplomatic relations with the SAARC, BRICS and ASEAN countries have provided a new momentum for NER to play crucial roles in the progress of India. On this backdrop, let us discuss the trade prospects and challenges of the region in terms of agricultural trade with the neighboring countries.

Presently, Formal trade with the neighbouring countries is very low. The Indian Institute of Foreign Trade (IIFT), New Delhi estimates the total informal trade to be about 44 times more as compared to the formal trade. The overland formal trade activities in border are mainly done through Land Custom stations (LCS). Along with other products, agricultural products occupy a large portion in the export-import in the border region. NER exports agricultural products like- cereals, oranges, fresh ginger, bamboo, beverages etc. to Bangladesh mainly through Sutarkandi, KSFS LCSs in Assam-Bangladesh and Agartala LCS in Tripura-Bangladesh border. The list of

agricultural products traded in Indo-Myanmar border includes- bamboo, betel nuts and leaves, fresh vegetables, fruits, garlic, ginger, minor forest products, mustard/rape seed, onion, pulses and beans, reed broom, soya bean, tobacco etc. The transactions are mostly done through Moreh LCS in Manipur-Myanmar border.

Table 3: LCSs and mostly exported commodities FY 2010-11

LCSs	Mostly exported Commodities
Sutarkandi	Ginger, lime, vegetables
Karimganja	Ginger, orange and other citrus fruits
Dawki	Seasonal fruits and vegetables
Agartala	Acnesip and mango classic
Old Radhnabazar	Citrus fruits
Moreh	Fresh vegetables, fruits, garlic, ginger, minor forest products, mustard/rape seed, onion, pulses and beans

Source: MDoNER official website

The prospects of agricultural cross border trade of NER is discussed in three categories as- (a) the geography, climatic conditions and agricultural production, (b) the existing and proposed capacity and (c) existing demand of agricultural products in neighbouring countries.

The geography, climatic conditions and agricultural production

NER has tremendous strategic advantages in terms of geographical location and endowment of ample resources. It shares 5125 km. of international border with China (1300 km.), Bangladesh (1880 km.), Bhutan (516 km.) and Myanmar (1643km.) and Nepal (98 km.). NER lies in the Eastern Himalayan agro-climatic zone. The region falls under sub-tropical to alpine climatic condition. The rainfall of NER is normal and dependable. The various parts of the region receive medium to high rainfall at least for 4 to 9 months annually due to the influence of southwestern monsoon. The river Brahmaputra and Barak along with their tributaries provide water to the agricultural land throughout the year. There is a range of different soil types that exist in the region as-red soil, sandy soil, sandy loam soil, black soil, alluvial soil, acid soil, laterite soil etc.

The area for foodgrains cover more than 80 per cent of the total cultivated land in the region. The total area in NER under such production was 5609 thousand hectares in 2007-08, which increased to 7412 thousand hectare in 2011-12. In terms of horticulture, the productivity for Tripura is the highest followed by Assam, Nagaland, Manipur, Meghalaya. Some of the highly producing fruits

are- papaya, banana, pineapple, litchi (received GI) , Orange, lemon and grapes . Hnahlan village, of Mizoram is emerging as the largest grape producing village in India. West Kameng district of Arunachal Pradesh is the main hub for kiwi production and Nagaland is a major producer of pomegranate in India. Passion fruit is an exclusive product for NER (SFAC) with high potentiality of foreign exchange earnings. Assam, Mizoram, Nagaland, Tripura and Arunachal Pradesh are producer states of arecanut in the region. It is the major input to the gutkha industries, have religious value and are useful as veterinary medicine.

The area for vegetables in NER accounts 10.4 per cent of total area for vegetables in India during 2011-12. Assam was the fourth largest cabbage producer in India during 2011-12. Assam also produces 6 per cent cauliflower in the country. Assam, Meghalaya and Nagaland produces 7 per cent of total sweet potato production in India. Ginger (received GI), King cilli (received GI), cardamom, turmeric, chilli, black pepper etc. with high productivity are the spices found in entire NER.

Existing and proposed capacity

Land use and cropping intensity : The total geographical area of NER is 26213 thousand hectares out of which 17.11 per cent is used as net sown area in the year 2011-12. Among the states, Meghalaya shows highest uncultivated land of 780 thousand hectares in 2010-11. Mizoram has the highest land as fallow land followed by Meghalaya and Nagaland. The overall cropping intensity of NER is 139 which is equal to the national figure in 2011-12.

Labour: The labours are not evenly distributed across the states of NER. The local labour market of Arunachal Pradesh is not capable of supplying the requisite labour for agricultural production. Labour mobility in NER can be seen within the states, among the states and even from neighboring countries like Nepal, Myanmar and Bangladesh as well.

Irrigated land: The gross irrigated land is 9.96 per cent in 2011-12 on total cropped area for NER, which is much below the national figure of 46.9 per cent in that year. Out of total irrigated area, rice (512 thousand ha) cultivated area is highest followed by fruit and vegetables (54 thousand ha) in 2011-12. Rest of 56 thousand gross irrigated area is distributed among mustard oilseed, pulse, maize and wheat. The major source of irrigation are basically canals followed by tube well.

Use of fertilizer : NER used only 50.48 kg/ha of fertilizer in 2011-12 as compared to national figure of 135.27 kg/ha. Assam, Mizoram, Meghalaya and Tripura used 50-60 kg-ha of fertilizer during the period.

Infrastructure: NER has total 10141 km of road including 8480 km of national highways across the states. Another 10466 km length of road is approved by the Department of Road Transport in the region. Moreh-Tanu-Kalewa Road (India-Myanmar friendship road), Moreh-Bagan-Maesot Rrilateral Highway, Stilwell road (Ledo-Myitkyina- Yunan province), Trans Asian Railways (Bankok- Kapikule), Kaladan Multi-model Project(Mizoram-Myanmar water connectivity) etc. are extensive infrastructure development projects to link the region with southeast Asia.

The number of cold storages in Assam, Meghalaya, Nagaland and Tripura are 88, 3, 6 and 30 respectively, whereas the actual requirements are 919, 239, 70 and 163 in the respective states as on May 2012. Further proposals are made to set up such facilities at Guwahati, Aizawl, Imphal, Agartala and Dimapur airports and announce a subsidy scheme in airfreight. Assam has one food park and two Agri Export Zone (AEZ) focusing on fresh and processed ginger. Sikkim has two AEZ where focused products are flowers (Orchids) & Cherry Pepper in East Sikkim and Ginger in North, East, South and West Sikkim. Manipur has two food parks. Nagaland, Mizoram and Tripura have one food park each. The only AEZ in Tripura focuses on organic Pineapple in Kumarghat, Manu, Melaghar, Matabari and Kakraban Blocks of the state.

Border management: Coordinate Border Management Plan (CBMP), Border Area Development Programme (BADP) etc. are the flagship programmes for strengthening border management in NER. GOI has decided to undertake fencing in the border area. Integrated Check Posts (ICPs) are being set up. Some ICPs are- Akhaura (Tripura) Moreh (Manipur) Dawki (Meghalaya), Utarkhandi (Assam), Kawarpuchia (Mizoram).

Existing demand of agricultural products in the neighbouring countries
Cereals: There is a growth in exporting rice (non basmati) to Bangladesh and Nepal followed by Bhutan. Myanmar imports rice from India. Bangladesh, China, Nepal import maize from India.

Pulse: Bangladesh, Myanmar, Bhutan and Nepal imports kidney beans and Lentils from India. However, the demand is irregular from one year to another. Bangladesh imports 322 MT of lentils in the year 2012-13. India exports 71.60 MT and 24 MT of lentils and kidney beans to Bhutan in 2013-14. 18 MT of such pulse product is exported to Myanmar.

Vegetables and fruits: Bangladesh imports apple, orange etc. from India in large quantity. China, Bangladesh and Nepal import pomegranate which are highly produced in NER. Bangladesh, Bhutan and Nepal buy arecanut and betel nuts

(whole, spilt or otherwise). Banana is exported mostly to Nepal among the neighboring countries. Daranggiri is the largest banana market in the Northeast which supplies major portion of banana exported to Nepal. Nepal, Myanmar and Bangladesh also import pineapples. The citrus fruits account considerable quantity of export to Bangladesh, China, Myanmar and Nepal.

Spice: Bangladesh and Nepal imports garlic from India in large quantities. Among the neighbouring countries, Nepal and Bangladesh import huge amount of ginger from India.

Challenges to agricultural trade in NER

The challenges of agricultural sector in NER can be broadly discussed under two headings- production related constraints and trade related constraints. Production related challenges

Underutilization of land resources : NER uses only 70 per cent (approx.) of her total cultivable land as net sown area. Arunachal Pradesh, Meghalaya, Mizoram uses less than 50 per cent of their cultivable land for agricultural purpose. Manipur and Mizoram, which have higher productivity in many of the product categories, awfully exhibit cropping intensity of 100, much below the national average. Thus, underutilization of land reduces the production in the region.

Per capita land holding : The average land holding in NER is 1.59ha almost equal to national average of 1.6 ha. at the present time, which continue to reduce over the time. Experts foresee it as an uneconomic situation. It can cause inefficiency of agriculture in terms of low input use and consequent low production.

Lack of cropping diversity : Rice production is cultivated in almost 61 per cent of gross cropped area in NER. Rest 39 per cent of land is available for other crops. Concentrating only on staple food reduces the scope for exporting other high value crops in the region.

Flood : The major river streams- Brahmaputra and Barak and their tributaries are responsible for recurrent flood which generally occurs during June to November. The Economic Survey 2013-14, Sources reveal that Assam suffers an average of Rs. 200 crore loss due to floods, annually.

Low use of technology: Even today, the cultivation of the region is based on traditional technique of cultivation. The use of fertilizer and irrigated land are very less as compared to other states. This is one of the major constraints due to which productivity and cropping intensity of the region is low.

Trade related and other constraints

Infrastructural bottleneck : Inadequate road connectivity, lack of electricity, manual handling of goods etc. are responsible for high transaction cost in the border trade activities. Moreover, constructing infrastructure in hills is a difficult proposition due to high involvement of both construction and maintenance and labour cost, heavy rainfall, loose soil base.

Inadequate market linkage : Farm level linkage deficiency is also a prime reason for high logistics cost and consequently product quality goes down. NER suffers from poor infrastructure, high transportation costs, inadequate logistic and operational capital with the farmers.

Inadequate border management: The high level of infiltration, insurgency problem, large scale informal trade indicate loopholes in the border management of the region. The regulation and support functions are scattered to many agencies, which creates lack of coordination among the government agencies. Illegal trade activities and illegal taxation are two major concerns in this regard.

Socio-political situation of the region: The civil strife and ethno-nationalistic aspirations create havoc on the fertile ground of NER. Poverty and political and economic underdevelopment are to be held responsible; rather blaming multilingual ethnicity, tribalism etc. for such upheavals in the region.

Recommendations and conclusions

Considering the prospects, NER can be promoted as nodal point for trade in agricultural and allied sector. However, manifold constraints restrict the way. Some recommendations may be as- creating Farmer Producer Organization (FPO) for capacity building, clusters making, developing NER as organic producer, vertical trade with neighbouring countries, horizontal expansion of agricultural land, increasing cropping intensity, and more urgently investment in infrastructure, technology, border management and research.

মাঘ বিহু এক সম্প্রীতিৰ উৎসৱ

বনলতা দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া, বঙাইগাঁও

জাতি-জনগোষ্ঠীৰ বাবেবৰণীয়া সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰ হ'ল অসম। মাঘ বিহু বা ভোগালী বিহু এটি কৃষিভিত্তিক লোক উৎসৱ। এই বিহু উদ্‌যাপিত হয় পুহ মাহৰ শেষৰ দিনটোত। মাঘ বিহু ভোগৰ বিহু, আনন্দ-উলাহৰ বিহু। কেৱল অসম বা ভাৰতবৰ্ষতেই নহয়, সমগ্ৰ পৃথিৱীতে কৃষিৰ লগত জড়িত বিভিন্ন লোক উৎসৱ আছে। এই উৎসৱবোৰে কৃষিৰ শ্ৰীবৃদ্ধি কামনা আৰু কৃষিকৰ্মৰ পৰা পোৱা সমৃদ্ধি প্ৰকাশ কৰাৰ উপৰিও ই যুগে যুগে মানুহৰ মাজত সম্প্ৰীতিৰ বাহক হিচাপে কাম কৰি আহিছে।

মাঘ বিহুৰ সময়ছোৱাত কৃষিজীৱি মানুহৰ কোনো অভাৱ অনাটন নাথাকে। চাৰিওফালে শস্যে-মৎস্যে নদনবদনেৰে ভৰপূৰ হোৱাৰ ফলত ধনী-দুখীয়া সকলোৱে সমৃদ্ধিৰে আত্মতৃপ্তিৰে এসাঁজ খাবলৈ এই বিহুকেই যেন এটা বিশেষ দিন হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি ল'লে, য'ত সমূহীয়া উপভোগৰ লগতে সামাজিক টানৰ কথাও সাঙোৰ খাই পৰিল।

মাঘবিহুৰ উৰুকাৰ নিশাৰ ভাতসাঁজৰ সাঁচাকৈয়ে এটা সুকীয়া মাদকতা আছে। ৰাজহুৱাভাৱে বা আত্মীয়-স্বজনৰে মিলি ভাত এসাঁজ খোৱাৰ আনন্দই বেলেগ। সেয়ে, উৰুকাৰ নিশা দূৰ-দূৰণিত পৰিয়াল-পৰিজনৰ পৰা আঁতৰত থকা মানুহখিনিয়েও লগে ভাগে এসাঁজ খাবলৈ একত্ৰিত হয়। তাত ভোগৰ লগতে মানসিক তৃপ্তিয়েও মানুহৰ জীৱনক অন্য এটা সজীৱতা তথা প্ৰসন্নতা প্ৰদান কৰে।

অসমৰ প্ৰায় প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ মাজতে উৰুকাৰ নিশা ভেলাঘৰ সাজি ভোজভাত খোৱাৰ পৰম্পৰা বক্ষিত হৈ আহিছে। জনগোষ্ঠীভেদে ভেলাঘৰৰ নামো ভিন্ন। কোনোৱে 'ভেলাঘৰ', কোনোৱে 'খালপোটা' কোনোৱে 'ভেলাপূজি', কোনোৱে 'হাবলি', কোনোৱে 'বৰভেলা', 'সৰুভেলা' আদি সাজি ভোজভাত খাই আনন্দ উৎসৱ কৰে। মেজি সজাৰ পদ্ধতিও অঞ্চলভেদে ভিন্ন। নামনি অসমত নৰা, খেৰ, শুকানখেৰ, কলঠৰুৱা, কলচোচনিৰে ভেলাঘৰ সজা হয়। নামনি অসমত মাহ কৰাই, দৰঙত চুঙা পিঠা (চুঙা চাউল) অপৰিহাৰ্য সামগ্ৰী। পিঠাগুৰিৰে কিন্তু চুঙা পিঠা দৰঙত প্ৰায়ে নোপোৰে। মাঘবিহুৰ মেজিৰ জুই কুৰাৰো তাৎপৰ্য আছে। শীতৰ প্ৰকোপৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈও অগ্নিৰ ব্যৱহাৰৰ প্ৰাসংগিকতা আছে। আকৌ আন্ধাৰ বিনাশ কৰি পৃথিৱীলৈ পোহৰ আনে আৰু ঠেটুৱৈ ধৰা জাৰৰ মেজিৰ জুইৰ উমাল পৰশে

মানুহবোৰৰ দেহ-মনলৈ নতুন সজীৱতা আনে । খেতি সামৰাৰ পিছত জাৰ জাৰ বুলি হাত সাৱটি থকা মানুহ খিনিৰ কৰ্মজীৱনলৈ মেজিৰ উত্তাপে যেন নতুন কৰ্মৰতা আনি দিয়ে । তাৰোপৰি কোনো কোনো ঠাইত বিহুত পইতা ভাত খোৱা নিয়ম আছে :

“পুহৰ পইতা মাঘত খায় ।

বাঘৰ সমান বল পায় ।।”

মাঘবিহুৰ লগত সংগতি থকা এটি দিশ হ'ল বিভিন্ন খেল-ধেমালিৰ আয়োজন । ম'হ যুঁজ, কনী যুঁজ, টুনী যুঁজ উপভোগ কৰিবলৈ বিভিন্ন অঞ্চলৰপৰা বিভিন্ন মানুহৰ আগমন হয় । সম্প্ৰীতিৰ ভাৱ গঢ়ি তোলাত এই কাৰ্যবোৰে যথেষ্ট পৰিমাণে সহায় কৰে । মাঘ বিহুত সমূহীয়াকৈ মাছ মৰাৰ পৰম্পৰাও আছে । সমূহীয়া কৰ্মকাৰ্যই একতাৰ ভাৱ সুদৃঢ় কৰে । বিহুৰ দিনা সৰুৱে ডাঙৰক সেৱা কৰে । এনেধৰণৰ কাৰ্যবোৰে চেনেহ-প্ৰীতি তথা শ্ৰদ্ধাৰ ভাৱ বৃদ্ধিত সহায় কৰে । আকৌ বিহুৰ দিনা পুৱা বা আগদিনা লাগনি গছবোৰত খেৰ তঞ্জল বা কলচোঁচনিৰে বন্ধা হয় যাতে ধুমুহা, বতাহ, বৰদৈচিলাই ইয়াৰ কলিবোৰ উৰুৱাই নিব নোৱাৰে ।

সমগ্ৰ উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলতে মাঘ বিহুৰ সমধৰ্মী বিভিন্ন উৎসৱ আছে । মিচিংসকলৰ পঃৰাগ, খামতিসকলৰ মাইমেফুং, পাহাৰী মিৰিসকলৰ বুবিবুত, মিজোসকলৰ পলকুট, গাৰোসকলৰ ৱান্গালা, গালংসকলৰ মপিন প্ৰভৃতি উৎসৱ উল্লেখযোগ্য ।

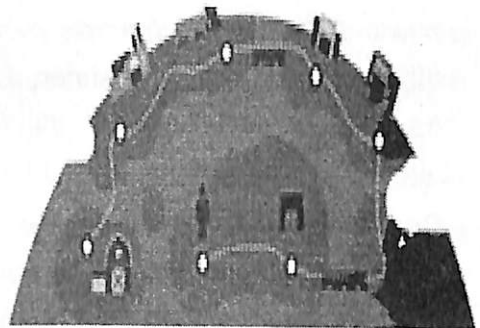
মাঘবিহু কৃষিভিত্তিক উৎসৱ হ'লেও বিহুৰ এই বান্ধোন আৰু সম্প্ৰীতিৰ ভাৱে বিহুক কেৱল কৃষিজীৱি মানুহৰ মাজতেই সীমাবদ্ধ কৰি ৰখা নাই । গাঁও-চহৰ, কৃষক-অনাকৃষক সকলো শ্ৰেণীৰ লোকৰ মাজত ই অতি উলহ-মালাহেৰে উদ্‌যাপিত আৰু মানুহৰ মাজত শান্তি, সংহতি আৰু সম্প্ৰীতিৰ বাৰ্তাবাহক হিচাপে কাম কৰি আহিছে ।

ELECTRONIC COMMERCE IN INDIA

Atanu Kumar Mishra
Assistant Professor
Department of Accountancy

INTRODUCTION:

Electronic commerce or e-commerce pertains to trading in goods and services through the electronic medium, i.e. the internet, phone and other computer network. In simple words, Electronic commerce involves buying and selling of goods and services over the World Wide Web (WWW). The terms e-commerce and e-business are often used interchangeably. Although there is no official definition of what is e-commerce, we may define it as "any form of business transaction in which the parties interact electronically rather than by exchanging physically or direct physical contact."

Customers can purchase anything right from a car or a cake sitting comfortably in his room and gift it to someone sitting miles apart just by a click of the mouse. However, e-commerce also includes all inter-company and intra-company functions (such as marketing, finance, manufacturing, selling, and negotiation) that enable commerce and use electronic mail, EDI, file transfer, fax, video conferencing, workflow, or interaction with a remote computer. Electronic Commerce also includes buying and selling over the World Wide Web and the Internet, electronic funds transfer, smart cards, digital cash and all other ways of doing business over digital networks. It is the complete set of processes that support commercial business activities on a network. The growth of credit cards, ATM, mobile banking, internet banking are important forms of e-commerce. E-commerce has allowed firms to establish a market presence, or to enhance an existing market position, by providing a cheaper and more efficient distribution chain for their products or services.

TYPES OF E-COMMERCE:

E-commerce can be classified into four distinct categories-

1. Business-to-Business (B2B),
2. Business-to-Consumer (B2C),
3. Consumer-to Business (C2B) and
4. Consumer-to-Consumer (C2C)

Business-to-Business (B2B): This category of e-commerce includes all kinds of buying and selling among the businesses without the involvement of the consumer. It deals with companies who are doing business with each other such as manufacturers selling to distributors and wholesalers selling to retailers. Pricing is based on quantity of order and is often negotiable. It doesn't cover the retail consumer of the goods. This category is also called market link transaction.

Business-to-Consumer (B2C): The B2C model is one of the widely used tools in the e-commerce industry. Business-to-Consumer typically involves selling products and services to the general public or consumers through the use of internet. In other words, it may be defined as a retail market where the consumer can buy the goods only in retail prices. With the help of e-commerce, one can easily purchase many things at a time without having human interaction.

Consumer-to-Business (C2B): It is the most recent e-commerce business model. In this model, individual customers offer to sell products and services to companies who are prepared to purchase them. This business model is the opposite of the traditional B2C model. In a Consumer-to-Business model, consumers usually post their products or services online on which companies can post their bids. A consumer reviews the bids and selects the company that meets his price expectations.

Consumer-to-Consumer (C2C): Consumer-to-Consumer e-commerce or C2C is simply commerce between private individuals or consumers. In a Consumer-to-Consumer e-commerce environment, consumers sell their online goods to other consumers. This type of e-commerce is characterized by the growth of electronic market places and online auctions, particularly in vertical industries where firms/businesses can bid for what they want from among multiple suppliers. It perhaps has the greatest potential for developing new markets. There are many online sites which have made such transactions easy and possible. Consumers can directly make a purchase on any online site and have the product shipped directly to another consumer and also make payment and receive money online with ease. Some well-known examples are eBay, OLX, Quikr.com, etc.

E-commerce & Online Shopping in India

India is showing tremendous growth in e-commerce. The growing use of the internet is one of the reasons for that. There is a growing awareness among the business community in India about the opportunities offered by e-commerce. India

has an internet user base of about 450 million as of July 2017 i.e. 40% of the total population. Despite being the second-largest user base in world, only behind China (650 million, 48% of population), the penetration of e-commerce is low compared to markets like the United States (266 million, 84%), or France (54 M, 81%), but is growing at an unprecedented rate, adding around 6 million new entrants every month. The e-commerce industry of India is one of the fastest growing segments in the Asia Pacific region. India's e-commerce market was worth about \$3.9 billion in 2009, it went up to \$12.6 billion in 2013. In 2013, the e-retail segment was worth US\$2.3 billion. About 70% of India's e-commerce market is travel related. According to Google India, there were 35 million online shoppers in India in 2014 and was expected to cross 100 million mark by end of the year 2016. In 2016, Amazon.in was the leading online store in India with net e-commerce sales of 437.7 billion U.S. dollars, followed by local competitors Flipcart, Snapdeal and Myntra.

The e-commerce has transformed the way business is done in India. The sector reached US\$ 14.5 billion in 2016. The Indian e-commerce is expected to grow at a Compound Annual Growth Rate (CAGR) of 28 per cent from 2016-20 to touch US\$ 63.7 billion by 2020 and overtake the US by 2034.

Mobile is also a profitable and promising shopping platform for the retail industry in India. In fact, about 23 percent of Indian internet users stated that they used a mobile phone for making a purchase in 2016. This places India as one of the leading digital markets for mobile e-commerce penetration. About 27 percent of digital buyers in the country started making an online purchase via their Smartphones/mobiles on a monthly basis, and 24 percent stated purchasing online goods and services weekly. About 71 percent of consumers in India also said mobile wallet is their preferred method of digital payment. In terms of value, sales from mobile retail e-commerce are projected to generate 63.5 billion U.S. dollars in revenue by 2020.

According to a study done by Indian Institute of e-Commerce, by 2020 India is expected to generate \$100 billion online retail revenue out of which \$35 billion will be through fashion e-commerce. These figures really concludes that the coming years will witness more investments and sales.

With the increase in the number of electronic payment gateways and mobile wallets, it is expected that by the year 2020, cashless transaction will constitute 55 per cent of the online sales. The growth in e-commerce sector will also boost employment, increase revenues from export, increase tax collection by ex-chequers, and provide better products and services to customers in the long-term.

CONCLUSION:

E-commerce is an emerging trend in Indian economy in the post economic reforms era. The revolution in the IT sector in the recent past has been instrumental in the

development of e-commerce. With the rapid expansion of internet, e-commerce is set to play a very important role in the 21st century, the new opportunities that will be thrown open, will be accessible to both large corporations and small companies. E-commerce offers many benefits to the various stakeholders. The future looks very bright for e-commerce in India with even the stock exchanges coming online providing an online stock portfolio and status with a fifteen minute delay in prices. We need to update ourselves to greet e-commerce and reap its benefits. Hence we should equip ourselves to give warm welcome to e-commerce which is an obvious outcome of globalization and technological revolution around the globe.

References

- Khan M., (2015), "E - Commerce and its evolution in India | Devmantra"
- Zia. et.al. (2017), "Asia Pacific Online Retail Forecast, 2011 to 2016," Forrester Research Inc.
- Chaudhury, A. & Jean P. K., (2002), "E-Business and e-Commerce Infrastructure", McGraw-Hill.
- Turban E. et.al. (2009), "Electronic Commerce: A Managerial Perspective", Prentice Hall.
- Frieden. et.al. (2006), "E-Commerce: Legal Issues of the Online Retailer in Virginia", Richmond Journal of Law & Technology, Vol.13.
- Miller, Roger (2002), "The Legal and E-Commerce Environment Today", Thomson Learning.
- Rastogi R., "Country's report on E Commerce Initiatives".
- "Online shoppers in India to cross 100 million by 2016: Study". The Times of India. Retrieved 2nd December 2017.
- https://en.wikipedia.org/wiki/E-commerce_in_India
- <http://www.ecommerce.about.com/od/ecommerce-Basics/tp/advantages-And-Disadvantages-of-Ecommerce.html>

এম. আৰ.

পৰাগ পাচনি
সহকাৰী অধ্যাপক
ব্যৱস্থাপনা বিভাগ

পণ্ডিত দীনদয়াল উপধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া, বঙাইগাঁও

আনদিনাৰ দৰে দিনটোৰ বোজাতো (পিঠিৰ বেগটো) হুকুহকৈ টেবুলত পেলাই বঞ্জন বিছনাত শুই পৰিল। ভাগৰ, ক্লান্তি আৰু অৱসাদে আগুৰি ধৰিছে তাক।

প্ৰতিদিনে এই মহানগৰীৰ অলিয়ে-গলিয়ে চেম্বাৰ খুলি ৰোগীৰ চিকিৎসা আগবঢ়াই অহা বিভিন্নজন ডাক্তৰক দেখা দিয়া, চৰকাৰী বেচৰকাৰী হাস্পতালৰ ডাক্তৰক আৰু ফাৰ্মাচীত দেখা দিয়া, সেই সকলক কোম্পানীৰ জীৱনদায়িনী ঔষধৰ নমুনা প্ৰদৰ্শন কৰাৰ লগতে সেই ঔষধসমূহৰ বিভিন্ন দিশৰ কথা জনোৱা আৰু ডাক্তৰ তথা ফাৰ্মাচীকো তেওঁলোকৰ ফলপ্ৰসূ বাকশৈলীৰ দ্বাৰা ঔষধৰ বিষয়ে সৈমান কৰাব পৰাটোৱেই বঞ্জনহঁতৰ দৰে দৰৰ বিক্ৰেতাৰ মূল কৰ্ম। দৰৰ বিক্ৰেতা শুনিবলৈ কিবা আচহুৱা লাগে। এলান্ধুকলীয়া নাম। সেয়েহে নাম থলো এম. আৰ. (MR) অৰ্থাৎ **Medical Representative**। বিভিন্ন ঔষধ বিক্ৰী ও উৎপাদনকাৰী প্ৰতিষ্ঠানে বিভিন্ন নামেৰে তেওঁলোকক নামাংকিত কৰে।

বৃত্তিটো সিমান কঠিনো নহয়। লাগে মাথোঁ বঞ্জনহঁতৰ দৰে চফল ডেকাক প্ৰচুৰ ধৈৰ্য্য, একাগ্ৰতা আৰু ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিব পৰা গুণ। ইয়াৰ লগতে বৃত্তিগত কিছুমান কোমল কৌশল (**Soft skill**) জনাটো বাঞ্ছনীয়। কেতিয়াবা সন্ধিয়া ডাক্তৰক লগ কৰিবলৈ গৈ বোন্দা পৰ দি বহি থাকিব লগাওঁ হয়। এনেদৰে বঞ্জনহঁতে এম. আৰ. জীৱনটো আঁকোৱালি লয়।

বঞ্জন, মোৰ পেহী ল'ৰা **B. A** পাছ কৰি তিনিবছৰ দিন চৰকাৰী চাকৰি বিচাৰি অনাই-বনাই ঘূৰি ফুৰিছিল। **B. A** পাছ কৰি আৰু উচ্চ শিক্ষা লোৱাৰ কথা ভবা নাছিল। সময়ো প্ৰচুৰ। সেই তিনিবছৰ কাল তাৰ এনেই পাৰ হৈছিল। গাঁৱত লগৰবোৰৰ লগত চুবুৰীত কেৰম খেলা, সময় পাৰ কৰিবলৈ আড্ডা দিয়া, কেতিয়াবা দেউতাকক ঘৰ বা পথাৰৰ বিভিন্ন কামত সহায় কৰা ইত্যাদি। খেতি কৰিম বুলিলে ঘৰৰ খেতি মাটি বহুত। কিন্তু কোনে কৰে খেতি? বিৰাট শাৰীৰিক কষ্ট! বঞ্জনহঁতৰ গাঁওখন প্ৰায় উদং হৈ পৰিছিল। ডেকা ল'ৰাবোৰ হাইদৰাবাদ, চেন্নাই, দিল্লী, মুম্বাই, বাংগালোৰ, কেৰেলা আদি বিভিন্ন ৰাজ্যত কাম বিচাৰি ওলাই গৈছিল। গাঁৱৰ বহুতো ল'ৰা এই ৰাজ্য বোৰৰ বিভিন্ন প্ৰতিষ্ঠান সুৰক্ষাকৰ্মী হোটেলৰ কৰ্মচাৰী, চকীদাৰ হিচাপে কৰ্মৰত। পূজা, বিহু, বিয়া-সবাহত সি গাঁৱৰ ল'ৰাবোৰক দেখিবলৈ পাইছিল। ক্ৰমশঃ গাঁও খনলৈ এক পৰিৱৰ্তন আহিছিল। কেঁচা ঘৰবোৰ পকী হৈছিল। দুই তিনিজন ল'ৰাই মটৰ গাড়ী, মাটি-বাৰী কিনিছিল। কিন্তু, খেতি-পথাৰ ছন পৰি বৈছিল। অকল বঞ্জনহঁতৰ গাঁওখনতেই নহয়, বঞ্জনৰ চুবুৰীয়া বন্ধু সীমান্তহঁতৰ গাঁৱতো ঠিক একেই পৰিৱৰ্তন। হঠাৎ, এদিন বঞ্জনৰ পট পৰিৱৰ্তন হৈছিল। তাৰ নগৰত থকা খুৰীয়েকৰ ভায়েকে বৰ্তমানৰ বৃত্তিটোৰ সম্ভেদ দিছিল। খুৰীয়েকৰ ভায়েক তন্ময়, এটা বহুজাতিক ঔষধ উৎপাদন ও বিক্ৰী প্ৰতিষ্ঠানৰ আঞ্চলিক প্ৰবন্ধক। খুৰীয়েকে ভায়েকক ভতিজাটোৰ বিষয়ে কৈছিল আৰু বঞ্জনক তেনে ঔষধ বিক্ৰী কৰা প্ৰতিষ্ঠানত চাকৰিৰ শুংসূত্ৰ দিবলৈ কৈছিল।

খুবীয়েকে তন্ময়ক কৈছিল “গাঁৱত এই চফল ডেকাটো আৰু কিমাননো বিনা উপাৰ্জনে চলিব । চলিবলৈ তাক টকাৰ প্ৰয়োজন হয় । তাতেই গাঁৱতনো চাকৰি বাকৰিৰ খবৰ সি পায়েই বা ক’ত ? ”

তন্ময়, “ঠিক আছে । তোমাৰ ভতিজাৰ বাবে কিবা এটা ব্যৱস্থা কৰিম । আৰু এটা কথা কওঁ । ”
বায়েক, “কি কথা ? ”

তন্ময়, “ আজিৰ দিনত চাকৰি বাকৰিৰ খবৰ পোৱাত গাঁও আৰু চহৰৰ পাৰ্থক্য নাই । ইচ্ছা কৰিলে সকলোবোৰ ইন্টাৰনেটেই উপলব্ধ । ”
বায়েক, “গাঁৱৰ ঘৰলৈ গ’লে বৰ্জনক ম’বাইল পিটিকি খুচুৰি থকা দেখা পোওঁ । কি বা চায় ? ফেচবুক, হোৱাটছ আপ আদি কৰোতেই ব্যস্ত চাগে ? ”

বৰ্জনে তন্ময়ৰ নিৰ্দেশতে এম. আৰ. ৰ এবছৰীয়া এটা পাঠ্যক্ৰম পঢ়িবলৈ গুৱাহাটীলৈ ঢাপলি মেলিলে । “জীৱন গঢ়িব লাগে , গাঁৱতনো আৰু কিমান থাকিম । পেটৰ তাড়না ভোক ! ” বৰ্জনে নিজক কৈ উঠিল । ঘৰ আৰু লগ-সমনীয়াৰ মায়া-মোহ এৰি সি গুৱাহাটী পালেগৈ । ঘৰ এৰাৰ সময়ত তাৰ চকুৰ পানীয়ে বাট নেদেখা হৈছিল ।

বৰ্জন এতিয়া গুৱাহাটীত । ভাৰাঘৰত থাকে । এম. আৰ. ৰ পাঠ্যক্ৰম শেষ হ’বলৈ মাথোঁ এমাহ বাকী । তাৰ পাছত পঢ়ি থকা প্ৰতিষ্ঠান খনে দিব লগা চাকৰিটোৰ বাবে ইতিমধ্যে সি ইন্টাৰভিউত উত্তীৰ্ণ হৈছিল । এতিয়া মাথোঁ ধৈৰ্য আৰু একাগ্ৰতাৰে বৃত্তিটো আকোঁৱালি লোৱাহে কথা ।

ইতিমধ্যে এম. আৰ. ৰ এবছৰীয়া পাঠ্যক্ৰম শেষ কৰি, বৰ্জনে **Dr. Dorpen** নামৰ ঔষধ উপাদান ও বিক্ৰীকাৰী কোম্পানীত কাম কৰা আৰম্ভ কৰিছে । চাকৰিৰ ঠাই উত্তৰ অসমৰ লক্ষীমপুৰত, ঘৰ তাৰ তেজপুৰত । তাৰ দায়িত্ব হ’ল লক্ষীমপুৰৰ বিহপুৰীয়া, লালুক, বান্দৰদেৱা আৰু লক্ষীমপুৰ টাউনৰ বিভিন্ন ঔষধ বিক্ৰী প্ৰতিষ্ঠান আৰু ডাক্তৰক ঔষধৰ নমুনা সম্পৰ্কে জনোৱা । লগতে ফাৰ্মাচীবোৰৰ পৰা অ’ৰ্ডাৰ লোৱা ।

ক্ৰমান্বয়ে, বৰ্জন বৃত্তিটোৰ প্ৰতি একাত্ম হৈ পৰিছিল । নতুন ঠাইলৈ গৈ সাম্ভাব্য গ্ৰাহক (ফাৰ্মাচী) বিচাৰি ফুৰা । ডাক্তৰক দেখা কৰা । নতুন মানুহৰ লগত চা-চিনাকী আৰু কথা-বাৰ্তা হোৱা । দৰবৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰিবলৈ বা আগস্তুকজনক প্ৰতিয়ন নিয়াবলৈ বা মন গলাবলৈ উপহাৰ দিয়া । মুঠতে, চলে-বলে - কৌশলে প্ৰতিটো মাহৰ লক্ষ্য সম্পূৰ্ণ কৰা । তাৰ উপৰিও, কোম্পানীয়ে মহা আড়ম্বৰ পূৰ্ণভাৱে বিভিন্ন নামী-দামী হোটেলত আয়োজন কৰা **Seminar, Workshop** আৰু **Conference** বোৰত অংশ গ্ৰহণ কৰা ।

আজি প্ৰায় তিনিবছৰ পাৰ হৈ গ’ল । বৰ্জনে আগৰ **Dr. Dorpen** কোম্পানী এৰি **Pipla** কোম্পানীত সোমাল । কৰ্ম অভিজ্ঞতা আৰু পৰিপক্বতা বঢ়াৰ লগে লগে এই বৃত্তিত ডলাৰ-বগৰীৰ দৰে বগাই ফুৰিব পাৰি । য’তে দৰমহা আৰু অন্যান্য সা-সুবিধা বেছি তালৈকে ঢপলিয়াব পাৰি । বিশ্বায়নে গঢ়ি দিয়া এখন ঔষধৰ বজাৰত খোজ দিব পাৰি ।

এক ব্যতিক্ৰমী জীৱন ।।।

এখন ব্যতিক্ৰমী পৃথিৱী ।।।

Smartphone and its Impact

Dr. Lakhimi Nath
Assistant Professor, Economics

Pratyashi Tamuly
Assistant Professor, Accountancy

In the contemporary world, smartphones have made life of people easier and comfortable. Technology is the primary reason for bringing comfort to people's life. It has improved the living standard and revolutionized people's approach to technology. Overtime, technology has witnessed unprecedented growth and advancement. Smartphones are communication gadgets that have proven to be of great use to people. Smartphones have become a necessity of every human being. One cannot imagine life without it. A smartphone is a handheld personal computer with a mobile operating system and an integrated mobile broadband cellular network; connection for voice, SMS, and Internet data communication. Today, smartphones largely fulfill most people's need for a telephone, digital and video camera, GPS navigator, media player, clock, news, calculator, web browser, handheld video game player, flashlight, compass, an address book, note-taking, digital messaging, event calendar, etc.

Smartphones are popular among people for the applications they offer. They make communications with people quite easier. Through its application, people enjoy a lot of benefits in various forms of their daily work. Some advantages that smartphones provide include better means of communication, learning options to users, great exposure to the latest things, ways to personality development, easier ways to access applications, ideas to succeed in business, and many more. Some of the positive impact of smartphones are :

Communication Convenience: Phones helped in the to communication process but smartphones catered to the taste of the public. We not only can communicate with our loved one by voice calling but also by looking and talking to them face to face. This has impacted the lives of the people living abroad or far-away. It also provides a platform to express one's thoughts and they can stay connected with each other through social media.

Now-a-days, smartphones provide the facilities of social media like facebook, instagram, whatsapp etc., which are considered popular means of communication among people.

Entertainment: Life is like finding some meaning in the suffering. It is not less than a hell without entertainment. It has become a part of our lives in every form starting from TV serial to informative channels. Amidst this, lies various forms of entertainment. Technology has transformed this demand of people into reality through a handheld device, where one can avail all the benefits of entertainment.

Education : Education is a life itself. One can educate themselves through various means , but education with a smartphone has become very popular in this new emerging world. A child from nursery starts its learning by watching a poem online. Various applications are available in the market which can be accessed freely and are meant only for educational purpose . It is like solving the problem, of every student as each child's learning capacity and taste varies. Some prefer the use of technology over tradition. Internet surfing can be easily done on smartphones. This assists students in gathering the information that they need for studies, accessing their email and working with the college websites. Students avail the benefit as technology allows them to create more polished academic products with less effort.

Business : With the introduction of mobile commerce (m-commerce) including business apps, e-commerce apps, retail apps etc., businesses have gained a new dimension. Now-a-days, people shop with the help of a smartphone. M-commerce is the next generation of e-commerce. All the businesses are changing itself from brick and mortar to online or both.

e-banking: e-banking means doing banking activities online. Mobile banking facility has made banking transaction more convenient. One can easily transfer, lend, pay bills, store money , book cheque etc by a touch on the screen.

Smartphones are essential digital gadget that teenagers nowadays have. However, despite its convenient usage, it might affect our daily life in a negative sense. Overuse of smartphone can be seen as a dependence syndrome among users. Some smart phones users exhibit problematic behaviors related to substance use disorders. These behaviors can include preoccupation with mobile communication, excessive money or time spent on smart phones, use of smart phones in socially inappropriate situations such as driving an automobile and deteriorate the health of the user. Excessive use can lead to ineffective communication, adversely effect relationships and cause anxiety to the user if separated from smart phones, due to insufficient signal or unavailability of the device.

Following are some negative effects of overusing smart phones.-

Adverse impact on studies: It is true that smart phones can help students in their studies but only if they use them wisely. Most of the students become addicted to them and are found playing games, chatting with friends, watching movies and involving themselves in futile engagements. If students continuously use smart phones, they won't get time to study which will lead to poor grades.

Stress : A smartphone user is often prone to spend their time in talking texting , surfing instead of engaging themselves in any kind of productive activities which not only spoil their time but also destroys their thinking abilities. One cannot concentrate on anything other than their phone. Studies have proven that teens who spend more time with their smartphones are more prone to stress and fatigue. It can also lead to psychological disorders in some cases.

Irregular sleeping habits : Most of the teens keep their cell phones nearby while sleeping in order to respond to texts and calls. They feel pressurized to remain reachable around the clock. It leads to sleep interruption and disruption. Teens also become irritable when they are sleep deprived. This triggers inefficiencies in the behavior of the teenagers at their work place .

Increases Anxiety: Dependence on texting as a primary mode of communication can increase anxiety among teens. Texting is instantly gratifying, but it also produces anxiety. The instant reply by the friend can bring joy and elation. But in case of delayed response or negative response, this same pleasure turns into disappointment.

It is true that smartphones have a sizeable impact on society and other aspects of life. They have impacted almost all walks of human life. The prominent areas, where impacts of smartphone are obvious include business, education, health and social life. Mobile technology has drastically changed the cultural norms and individual behaviors. The effects are both on the positive and also on the negative side. There are several ways that can help control and minimize the negative influence of the use of smartphone in the society. This can be achieved by educating the users on how to use smartphones smartly. Since, all new smartphones are improving in terms of specifications, it is suggested that redesigning future smartphones must include necessary regulation for reducing the negative impacts on the society and increasing the positive ones.

মানৱ জীৱনৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা

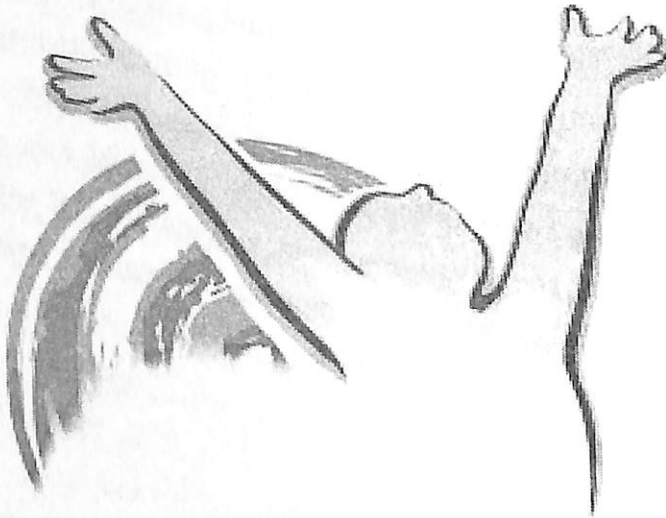
ছাইফুল বহমান

স্নাতক দ্বিতীয় বাৰ্শাসিক, বাণিজ্য বিভাগ

মানৱ জীৱনটো বহু সংগ্ৰামৰ মাজেৰে অতিবাহিত হয়। যেনে : বেমাৰ-আজাৰ, চিন্তা, জন্ম-মৃত্যু, সংসাৰৰ অভাৱ অভিযোগ, ধাৰ্মিক সমস্যা, বিত্তীয় অনাটন আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ সমস্যাই মানুহক ব্ৰশ্ট কৰি তোলে। মানুহে সুখৰ আশাত বহুত ত্যাগ স্বীকাৰ কৰে। কিন্তু সুখৰ বদলি শেষত দুখ হে ভোগ কৰিব লগা হয়। কাৰণ আজিকালি মানুহবোৰ স্বাৰ্থলোভী হয়। নিজ স্বাৰ্থৰ হকে বহুত ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছুক হয়।

মানুহৰ শক্তি সীমাহীন। যদি কোনোৱে এই শক্তি চঞ্চল মনেৰে প্ৰয়োগ কৰে, লাহে লাহে ই প্ৰকাণ্ড ৰূপৰ হৈ পৰে। আমি এই সান্যাসিক শক্তিৰ দ্বাৰা ডাঙৰ ডাঙৰ কাম সফল কৰি তুলিব পাৰোঁ। কিন্তু আমি সেইটো নকৰো, কাৰণ এইবোৰ এদিনতে কৰা সম্ভৱ নহয়। এইটো কৰিবৰ বাবে দৈনন্দিন নিয়মিত কাৰ্যসূচীৰ প্ৰয়োজন হয় আৰু এই কাৰ্যসূচী অনুসৰণ কৰিলে মানুহৰ কাৰণে যিকোনো কাম সহজ হৈ পৰে।

যেনেদৰে আমি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পৰীক্ষা এটা দিবৰ বাবে দৈনন্দিন কাৰ্যসূচীৰ প্ৰয়োজন আৰু এই কাৰ্যসূচী নিয়মিতভাৱে প্ৰয়োগ কৰিলেহে পৰীক্ষা দিয়াটো আমাৰ কাৰণে সহজ হৈ পৰে। ঠিক একেদৰে, অকল শিক্ষা লাভ কৰি একো লাভ নাই, যদি আমি ইয়াক উপযুক্ত কাৰ্য্যত প্ৰয়োগ কৰিব নোৱাৰো বা প্ৰয়োগ নকৰো।

New dimensions in Corporate Governance of India

Kabita Kalita
Assistant Professor
Dept. of Management

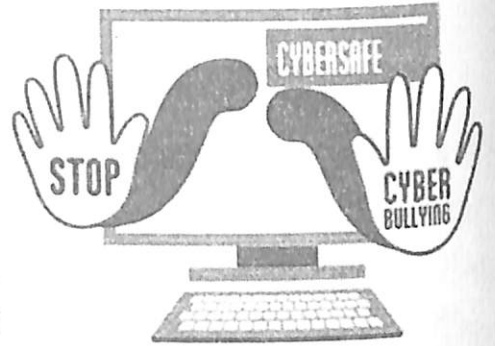
Corporate Governance is the system of rules and regulations by which companies are controlled. These practices enable the companies to ensure that the companies are managed in the best way. They were introduced in the Companies Act, 1956 and clause 49 of SEBI for decisions like managerial remuneration, loans to directors, shareholders approval etc. SEBI also constituted a series of committees like Kumar Mangalam Birla Committee in 2000, Narayan Murthy Committee in 2003 and Adi Godrej Committee 2012. The impact of bad governance falls mostly on the shareholders as related party transactions, high managerial remuneration, risky mergers and acquisitions affect them. But the recent battle between founders and management of Infosys, the leadership and board room problems of the Tata Group brought into light the fact that most of the problems in the current economic scenario are related to corporate governance rather than changes in the business cycle. These issues led to the formation of the Uday Kotak Committee in 2017 by the SEBI. This committee brought into account sweeping changes in the field of corporate governance. Recommendations of this committee include holding 5 Meetings in a year, giving more power to independent directors, (listed companies in India should have at least six directors on the board and directors should attend at least half of the meetings held in a year). An independent director cannot be a member in more than eight listed companies, The number of independent directors have been increased from 33% to 50%, which have brought about a huge change in the board room practices of the companies. Though few critics have opined that the recommendations cannot be expected to cleanse the entire system within a short span of time but it can definitely prove to be the stepping stone for the next generation of reforms in this field.

Be Cyber safe

Manirul Islam
B. Com, 2nd Semester

Technology today is so advanced that nothing is impossible. The world has turned into a global village where a task can be done within a fraction of second. Right from shopping to checking one's bank balance to ordering pizza or booking a taxi. Even new friends and relationships are made through social networking sites.

With such advancement, a new revolution has come in the communication field. However, a darker side is always present in this technological advancement. Cyber crimes are committed and innocent people are victimized. Scams, stalking, child pornography, cyber trafficking, online gambling, financial frauds are taking place across the world and it is the time to fight against the devils of the society who harass and ruin the lives of innocents.

Crimes on facebook and whatsapp are rising alarmingly. It is necessary that while using internet, safety measures should be taken for security and privacy. People should take cautions in sharing their personal details including photos and other private information in the public domain. Life is full of uncertainties. Therefore one should be aware of all advantages and disadvantages of using modern gadgets. It is necessary to spread the knowledge of cyber laws among the masses. Authorities must adopt strict laws to control criminal activities by giving justice to the victims. Statutory law should be passed by the legislature and provisions of severe punishment to criminals must be ensured. Most importantly, there is need to have proper knowledge and awareness about social network. Before visiting a social site, users need to be smart enough to take care of their own privacy and not to be victimized by cyber criminals.

It is not possible to ban internet and to stop the use of social media sites. They help in connecting us with the world. But, crimes can be avoided when people take precautions and legal provisions are binding and severe. We cannot stop what has happened, but we can stop the future occurrences of such crimes. So, to stay safe let us surf smart and don't get webbed !

ৰূপৱতী ৰাজকুমাৰী ময়ূৰী

ডালিমী ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

এসময় এখন নগৰত এজন বৰ ধনী সদাগৰ আছিল।
তেওঁৰ তিনিজনী জীয়ৰী আছিল। প্ৰথম ছোৱালীজনী জন্মৰ
এবছৰৰ পিছত দ্বিতীয়জনী জন্ম হৈছিল আৰু তাৰ দুবছৰৰ
পিছতে তৃতীয়জনীৰ জন্ম হৈছিল। তিনিওজনী ৰাজকুমাৰী
দিপলিপু আছিল। প্ৰথমজনীৰ নাম মনিকা, দ্বিতীয় জনী পদুমী
আৰু তৃতীয়জনী ময়ূৰী আছিল। মনিকা আৰু পদুমীয়ে সততে
অলংকাৰ প্ৰসাধন সামগ্ৰী আৰু সুন্দৰ বস্ত্ৰেৰে নিজকে সজাই
ৰাখিছিল কিন্তু ময়ূৰী সাধাৰণ বেশভূষা ফুলৰ মালা আৰু
প্ৰসাধন বিহীন ভাৱে আছিল। মনিকা আৰু পদুমীৰ
নিজৰ ৰূপ গুণৰ বাবে অহংকাৰ আছিল। কিন্তু ময়ূৰী সৰল
আৰু নিৰহংকাৰী আছিল। তাই কিন্তু বেছি বুদ্ধিমতী আছিল আৰু মাক-দেউতাকক বিভিন্ন কামত

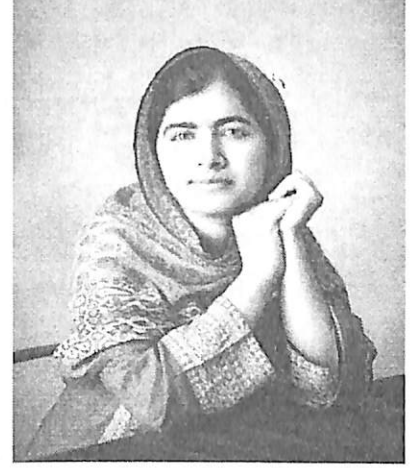
সহায় কৰি দিছিল। মনিকা আৰু পদুমীয়ে ময়ূৰীক মনে মনে হিংসা কৰিছিল।
এদিন সদাগৰৰ ঘৰলৈ এজন মগনীয়া আহিছিল। মগনীয়াজনৰ লেতেৰা কাপোৰ-কানি আৰু
শুকান মুখ দেখিলেই ভোকাতুৰ যেন লাগিছিল। মগনীয়া জন সোমাই আহি সদাগৰৰ প্ৰসাদৰ দৰে
ঘৰটোৰ চোতালতে বহি পৰিল। মনিকা, পদুমী আৰু ময়ূৰী বাগিচাতে আছিল। মনিকা আৰু পদুমীয়ে
মগনীয়াজনক দেখিও নেদেখাৰ ভাওঁ জুৰিলে। ময়ূৰীয়ে কিন্তু ততালিকে ভিতৰলৈ গৈ অলপ আহাৰ
ফল-মূল আৰু এঘটি পানী আনি মগনীয়াজনক দিলে। সেইবোৰ খাই মগনীয়াজন তৃপ্ত হ'ল আৰু
দেহ-মন সজীৱ হৈ পৰিল। তাকে দেখি মনিকা আৰু পদুমী মগনীয়াজনৰ কাষ চাপি আহিল আৰু তেওঁৰ
হাতত টকা কেইটামান দি সুধিলে যে তেওঁলোকৰ ভিতৰত কোন বেছি ধুনীয়া? তেতিয়া মগনীয়াজনে
বাগিচাৰ ভিতৰত সৰু পদুম ফুলেৰে ভৰি থকা পুখুৰীটোত তিনিওজনীকে মুখ ধুই আহিবলৈ ক'লে
তিনিওজনীয়ে গৈ পুখুৰীৰ পানীত ভালকৈ মুখ ধুই আহিলে, তেতিয়া মগনীয়াজনে তিনিওজনীলৈ চাই
ক'লে যে, সৰুজনী অৰ্থাৎ ময়ূৰী বেছি ধুনীয়া। তেতিয়া মনিকা আৰু পদুমীয়ে ক'লে আমাক সকলোৱে
ধুনীয়া বুলি কয় আৰু আমি জানো যে আমাৰ সৌন্দৰ্য্য ময়ূৰীত কৈ কোনো গুণে কম নহয়; তেতিয়া
মগনীয়াজনে ক'লে প্ৰথমতে ময়ূৰী বেছি ৰূপৱতী। কাৰণ তেওঁ এজন ভোকাতুৰক অন্নদান কৰি পৰিতৃপ্ত
কৰিলে। তাত তেওঁৰ মনৰ সৌন্দৰ্য্য প্ৰকাশ পালে। দ্বিতীয়তে, তোমালোক দুয়োজনীয়ে প্ৰসাধন
কৰিলে। গতিকে পানীত মুখ ধুই আহিলত তোমালোকৰ মুখৰ বৰণ নিস্তেজ হৈ পৰিল। কিন্তু ময়ূৰীয়ে
প্ৰসাধন কৰা নাছিল। গতিকে পানীত মুখ ধুই আহিলত তেওঁ একেদৰেই থাকিল, বৰঞ্চ তেওঁৰ ৰূপ
আগতকৈ উজ্জ্বল হৈ পৰিল। গতিকে, তোমালোকে জানিবা অন্তৰৰ মহানতা আৰু নিজস্ব সৌন্দৰ্য্যইহে
নাৰীক ৰূপৱতী কৰি তোলে। আন অলংকাৰ নিপিন্ধিলেও তেওঁ সৌন্দৰ্য্যময়ী হৈ থাকে। মনিকা আৰু
পদুমীয়ে মগনীয়াজনৰ কথাখিনি মন দি শুনিলে আৰু সিহঁতে নিজৰ অহংকাৰ ত্যাগ কৰি ময়ূৰীৰ প্ৰতিও
হিংসাতৰ পৰিহাৰ কৰিলে।

শান্তিৰ ন'বেল বঁটা বিজয়ী মালালা ইউচুফজাই

প্ৰতিভা ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

শান্তিৰ ন'বেল বঁটা প্ৰাপ্ত মালালা ইউচুফজাই হ'ল বৰ্তমানলৈ বিশ্বৰ কনিষ্ঠতম ন'বেল বঁটা প্ৰাপক। মাত্ৰ ১১ বছৰ বয়সৰ পৰা মালালাই কন্যা সন্তানৰ শিক্ষা, মহিলাৰ অধিকাৰ আৰু উগ্ৰবাদৰ বিৰুদ্ধে মাত মতি আহিছে। পাকিস্তানৰ দৰে এখন দেশ য'ত ধৰ্মই প্ৰধান ভূমিকা লয়, য'ত স্ত্ৰী-শিক্ষাৰ ওপৰত বাধা আৰোপ কৰা হয়, ধৰ্মৰ দোহাই দি মহিলা-যুৱতীসকলক ঘৰৰ চাৰিবেৰৰ মাজত আৱদ্ধ কৰি ৰখা হয়। তেনে এখন দেশতেই যেন সমাজ-সংস্কাৰৰ বাবেই মালালাৰ জন্ম হয়। প্ৰতিমূহূৰ্ততে সন্ত্ৰাসবাদ আৰু হিংসাই আৱৰি ৰখা দেশখনত এঘাৰ বছৰ বয়সতে ছোৱালীৰ শিক্ষাৰ অধিকাৰকে আৰম্ভ কৰি সমাজৰ বিভিন্ন কথাত মাত মতা কাৰ্য সাঁচাই বিস্ময়কৰ।

কবি পিতৃ জিয়াউদ্দিন ইউচুফজাইৰ প্ৰেৰণা আৰু সাহসত মালালা সংস্কাৰী আৰু প্ৰতিবাদী হৈ উঠিছিল। ২০০৮ চনত মালালাই এটা স্থানীয় প্ৰেছ ক্লাৱত পাক-তালিবান নামৰ সংগঠনটোক প্ৰত্যাহ্বান জনাইছিল আৰু তালিবানে নাৰীৰ ওপৰত জাৰি কৰা বিভিন্ন ফাতোৱাৰ বিৰোধিতা কৰি অংগুষ্ঠ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। এয়াই আছিল মালালাই দিয়া প্ৰথমটো ভাষণ। তালিবানৰ নিষেধাজ্ঞা অৱজ্ঞা কৰি পিতৃয়ে স্থাপন কৰা পাব্লিক স্কুলত মালালাই অধ্যয়ন কৰিবলৈ লয় আৰু আন ছোৱালীবিলাকক স্কুললৈ যাবলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰিবলৈ ধৰে। ২০০৮ চনৰ পৰাই মালালাই 'গুল মাকাই' ছদ্ম নামেৰে তালিবানৰ অমানুষিক অত্যাচাৰ কৰিবলৈ উৰু ৰেবচাইটৰ ব্লগত লিখিবলৈ লয়। সেই সময়ছোৱাত তালিবানৰ অত্যাচাৰে সহ্যৰ সীমা চেৰাই গৈছিল। মালালাৰ এনে লিখনিবোৰৰ বাবেই পাকিস্তান চৰকাৰে তালিবানৰ অত্যাচাৰৰ বিষয়ে জানিব পাৰিছিল। ২০০৯ চনৰ ৩ জানুৱাৰীত 'গুলমাকাই' ছদ্মনামত ব্লগ লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰি মালালাই তালিবানৰ প্ৰতিটো অযুক্তিকৰ কাম উদঙাই দিছিল।

২০০৯ চনৰ ১৯ আগষ্টত কেপিটেল টোকাত ৰাজহুৱা কৈ ভূমুকি মাৰি মালালাই ছোৱালীৰ হকে মাতে। ২০০৯ চনৰ ডিচেম্বৰত তেওঁ বি. বি. চি.ৰ ব্লগ সম্পৰ্কত ৰাজহুৱা কৰে আৰু সঘনে টিভি চেনেলসমূহত নাৰী শিক্ষাৰ হকে প্ৰচাৰ চলাবলৈ ধৰে। ২০১১ চনত দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ আৰ্কবিছপ ডেছমাণ্ড টুটুৱে মালালাক আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় শিশু বঁটাৰ বাবে মনোনীত কৰে। এই সুবাদতে মালালাক পাকিস্তানৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী ইউচুফজা ৰাজা গিলানীয়ে স্নাত উপত্যকাত 'স্নাত ডিগ্ৰী কলেজ ৱমেন'ৰ লগতে এটা আই টি কেম্পাছ নিৰ্মাণৰ নিৰ্দেশ দিয়ে আৰু এখন মাধ্যমিক বিদ্যালয় মালালাৰ নামত নামকৰণ কৰে। এই জনপ্ৰিয়তাই মালালাৰ বাবে ভাবুকি কঢ়িয়াই আনিবলৈ ধৰিলে। তালিবানে মুকলিকৈ মালালাক হত্যাৰ ভাবুকি দিলে আৰু ২০১২ চনৰ ৯ অক্টোবৰত বিদ্যালয়ত পৰীক্ষা দি স্কুল বাহত উভতি অহাৰ সময়ত সন্ত্ৰাসবাদীয়ে মালালাৰ ওপৰত গুলীবৰ্ষণ কৰে। মূৰত গুলী লগা মালালাৰ প্ৰাথমিক চিকিৎসাৰ অন্তত লণ্ডনলৈ নি তাতে জটিল অস্ত্ৰোপচাৰ কৰা হয়। মালালা জীৱন যুদ্ধত যেন জয়ী হৈ পৰিল। বিশ্বই মালালাক চিনি পালে। মালালাৰ ভাষাত মালালা আগতকৈ ও ভয়হীন আৰু শক্তিশালী হ'ল।

সংখ্যাৰ আঁৰৰ ৰহস্য

ড° দিপাংকৰ দাস

প্ৰাক্তন অধ্যাপক, গণিত বিভাগ
পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া, বঙাইগাঁও

সৃষ্টি নিৰ্মাণৰ সময়ত, সৃষ্টিকৰ্তাক এক বিশেষ প্ৰণালী নিৰ্মাণৰ হেতু প্ৰয়োজন হ'ল এজন ৰাক্ষসৰ প্ৰতিনিধি আৰু এজন দেৱতাৰ প্ৰতিনিধি। ৰাক্ষস আৰু দেৱতাৰ আলোচনাৰ পাছত ৰাক্ষসক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবৰ বাবে সাজু হ'ল 'অ-পৰিমেষ' আৰু দেৱতাক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবৰ বাবে সাজু হ'ল 'পৰিমেষ'।

দুয়ো সৃষ্টিকৰ্তাৰ ওচৰলৈ গৈ প্ৰণালীটোৰ বিষয়ে জানিব খোজাত ক'লে - "এনে প্ৰণালী য'ত হ'ব বাস্তৱ আৰু কাল্পনিক জগতৰ মিলন তথা সবলতা আৰু জটিলতাৰ মহাসংগম।"

'পৰিমেষ' আৰু 'অ-পৰিমেষ'ক প্ৰণালীটো প্ৰস্তুত কৰিবলৈ প্ৰায়ে হোৱা এক বিশেষ শক্তি অন্তৰ্ভুক্ত কৰি আনিবলৈ দায়িত্ব দিয়াত তেতিয়া সেই শক্তি বিধিক কেনেকৈ চিনি পাব বুলি সোধাত সৃষ্টিকৰ্তাই ক'লে - "এনে শক্তি যি তিনিটা স্তৰত ইটো আনটোৰ মাজত অন্তৰ্ভুক্ত হৈ থাকে।"

দুয়ো অশেষ কষ্টৰ পাছত এক দুৰ্গম ঠাইত শক্তিবিন্যাস উদ্ধাৰ কৰিলে। অতি বিনম্ৰ ভাৱে সৃষ্টিকৰ্তাই যে শক্তি বিধক অন্তৰ্ভুক্ত কৰি নিব কৈছে, শক্তিবিন্যাস আগত ক'লে। শক্তিবিন্যাস আৰু যাব বুলি ক'লে। কিন্তু কাৰ লগত অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব? দুয়োকে শক্তি বিধে প্ৰশ্ন কৰিলে। দুয়োৰে শক্তিবিন্যাসক কোনো এজনক বাচিব ক'লে। তেতিয়া শক্তি বিধে ক'লে মোক অন্তৰ্ভুক্ত কৰা জনৰ মৃত্যু হ'ব। তেতিয়া 'পৰিমেষ'য়ে আগবঢ়িল আৰু শক্তিবিন্যাস 'পৰিমেষ'ত অন্তৰ্ভুক্ত হ'ল। 'পৰিমেষ'য়ে শক্তিবিন্যাসক দ্বিতীয়তে 'অখণ্ড', তৃতীয়তে 'পূৰ্ণ' আৰু চতুৰ্থতে 'স্বাভাৱিক' থাকে।

'পৰিমেষ'ৰ এই পৰিৱৰ্তন দেখি 'অপৰিমেষ'ই শক্তি জ্ঞান কৰিবলৈ ল'লে। এই শক্তিই সৃষ্টিকৰ্তাক প্ৰণালীটো বনোৱাত ব্যাঘাত জন্মাব ধৰিলে। তেতিয়া দুয়োৰে মাজত সম্পৰ্ক সাধন কৰিবৰ বাবে 'পাই'ক অবিভাৰ কৰিলে। এইদৰে সৃষ্টিকৰ্তাই 'পৰিমেষ' আৰু 'অপৰিমেষ' দুয়োকে লগত লৈ প্ৰণালীটোৰ 'বাস্তৱ' জগত খনৰ সৃষ্টি কৰে। ইফালে প্ৰণালীটো সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ এখন 'জটিল' জগতৰ সৃষ্টি কৰিব লাগে। 'পৰিমেষ' আৰু 'অ-পৰিমেষ'ৰ শক্তি দিনক দিনে বৃদ্ধি পাই আছে। এইবাৰ সৃষ্টিকৰ্তাই 'i' ক উদ্ভাৱন কৰি 'জটিল' জগত খনৰ সৃষ্টি কৰিলে।

বিঃ দ্ৰঃ - গণিত বিষয়টো প্ৰায় ভাগ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে নিৰস আৰু ভয় লগা বিষয়। এই লেখাটোত 'সংখ্যা প্ৰণালী'টোক তাৰ মূলনীতি বোৰৰ ওপৰত ব্যাঘাত নজন্মোৱাকৈ এক কাহিনী ৰূপ দিয়াৰ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

বিবেকৰ সন্ধানত

শিৱালী ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথমবৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

কলেজ, যাৰ লগত মোৰ জীৱন জড়িত হৈ আছে। মোৰ লক্ষ্য, মোৰ আশা সকলো। ই হৈছে এখনি ধুনীয়া পৃথিৱী, য'ত পাইছো এখনি সেউজী পৰিৱেশ। যাৰ কোলাত আমি বাস কৰি আছোঁ। এই সেউজী পৰিৱেশতেই মোৰ ঘৰ, মোৰ কলেজখনি। যৰখনিত সপোন দেখিবলৈ শিকোঁ আৰু কলেজখনিত সপোন পূৰণ কৰাৰ লক্ষ্য আগত ৰাখি আগবাঢ়োঁ।

কলেজেই শিকায় কেনেকৈ নো জীৱনৰ লগত যুঁজিব লাগে? ইয়াত বন্ধু-বান্ধৱী, শিক্ষাগুৰু সকলৰ সংস্পৰ্শ বিৰাজমান। নিতৌ নজননা কথা জনাৰ, নেদেখা পৃথিৱীখন চোৱাৰ, পৃথিৱীৰ প্ৰতিটো কোণ চোৱাৰ এক প্ৰবল বাসনাই যেতিয়া মনক আউল লগায় তেতিয়াই আৱিষ্কাৰ হয় এক নতুন পৰিৱেশৰ। এনে পৰিৱেশ য'ত সেউজী পৰিৱেশে দেখুৱাই দিয়ে এক নৱজাগৰণৰ পথ। জীয়াই থকাৰ এক নতুন পদ্ধতি আৰু তেতিয়াই আগ্ৰেগিৰি উদ্গীৰণ হোৱাৰ দৰে উদ্ভৱ হয় সপোনবোৰৰ। লক্ষ্যত থিয় হোৱাৰ একমাত্ৰ অস্ত্ৰ পৰিশ্ৰম।

কলেজৰ ভৱিষ্যত আমি, ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ। কেৱল কলেজৰে নহয় দেশখনৰে, য'ত বাসযোগ্য স্থানীয় পৃথিৱীখনক প্ৰদূষিত হোৱাৰ পৰা আমিহেই বচোৱাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে। মান-সন্মান আৰু চৰিত্ৰ। জীৱনৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ। বাঢ়নী পানীৰ কোঁৱাল সোঁতত পৰিলে উঠাটো কঠিন, কিন্তু সেই সোঁতৰ লগত যিজনে ওলোটা সোঁতৰ দি সোঁতৰ লগত যুঁজিব পাৰিছে সেইজনেই জয়ী হ'ব পৰিছে।

আত্ম সন্মান আৰু চৰিত্ৰ সেয়েহে এজন মানুহৰ প্ৰকৃত অলংকাৰ। যি অলংকাৰে মানুহজনক প্ৰতিটো খোজতে জীয়াই থকাৰ প্ৰেৰণা, হাঁহি থকাৰ খোঁৰাক, আনক শিক্ষণৰ পদ্ধতি শিকাই দিয়ে। জন্মদাত্ৰী পৃথিৱীখনক আমি নানা ধৰণে জুৰুলা কৰিছোঁ। প্ৰদূষণৰ ধোৱাৰে কালিমা সানিছো। ঠিক তেনেদৰে যৌৱনৰ সোঁতত আমি কেতিয়াবা নিজকে পাহৰি পেলাওঁ। এইখিনি সময়ত আমি কি ভাবি আছোঁ আৰু কি কৰি আছোঁ আৰু কি কৰা উচিত, সেয়া ভৱাৰ হয়তো সক্ষমতা আমি হেৰুৱাই পেলাওঁ। সেইখিনি সময়ত আমি নিশ্চয় ভাবিব লাগে মা-দেউতাই নো কি বিচাৰে আমাৰ পৰা, কলেজৰ ছাৰ-বাইদেউৱে নো কি বিচাৰে? আৰু কেনেকুৱা হোৱাটো নো যুক্তিসন্মত ?

আমাৰ মনবোৰ এই বয়সত ইমানেই চঞ্চল যে বাস্তৱত থাকিবই নোৱাৰে। সদায় মনে বিচৰা বস্তুটো কাষত বিচাৰে, ৰংচঙীয়া, জকমকীয়াটো বিচাৰে। বাহ্যিক সৌন্দৰ্য দুদিনীয়া। কেতিয়াবা আকৌ বিবেকেও কাম নকৰা হৈ যায়। আমি বাক মনটোতকৈ বিবেকেহে গুৰুত্ব দিয়া উচিত, নহয় নে? সপোন দেখাৰ অধিকাৰ মনৰ কিন্তু সপোনটো বাস্তৱত ৰূপান্তৰ কৰিবৰ বাবে যুক্তিসন্মত হয় নে নহয় সেই অধিকাৰ বিবেকক দি বাস্তৱত কাৰ্য এটা কৰিব পাৰি বুলি ভাবিব পাৰিম। আমি আমাৰ বাবে নহয় ভৱিষ্যতলৈ চিন্তা কৰি আমাৰ উতনুৱা স্বভাৱবোৰ এৰিব লাগিব। তেতিয়াই হয়তো আমাৰ লক্ষ্যবোৰো দুহাতৰ তলুৱাত পাম, যিয়ে আমাক দেখুৱাই দিব নতুন পোহৰৰ পথ।

আমাৰ পৰিৱেশক আমিহে গঢ় দিব লাগিব। সততাৰ অলংকাৰ পৰিধান কৰি নতুন ৰূপত সজাব লাগিব; তেতিয়াহে জিৰাবলৈ দিব আকাশৰ কোমল নীলাভ ছায়াত

‘বেদনা’

জীৱেন্দ্ৰ কলিতা

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

লৰা-লৰিকৈ স্কুলৰ পৰা আহিয়েই জুমিয়ে হাত মুখ ভালদৰে ধুই কোনোমতে ভাতকেইটা নাকে মুখে গুজি মাকৰ লগত ওলাল চিলা বাইদেউৰ ঘৰলৈ নৃত্যৰ অনুশীলন কৰিবলৈ। কাৰণ ৫ ছেপ্তেম্বৰৰ দিনা বিদ্যালয়ত ছাত্ৰ সভাই শিক্ষক দিৱস উপলক্ষে আয়োজন কৰা অনুষ্ঠানত নাচিবলৈ। জুমিৰ দেউতাক অনন্ত হাজৰিকা এজন বন বিষয়া। তেখেত বৰ সংস্কৃতিপ্ৰেমী; সেয়েহে জুমিক নৃত্য, গীত ইত্যাদি সকলো শিকোৱাৰ তেখেতৰ প্ৰৱল ইচ্ছা। জুমিৰ মাক-বৰিতা হাজৰিকাও এজনী সংগীত শিল্পী। ওচৰে-পাঁজৰে কিবা অনুষ্ঠান আদি হ'লে তেওঁ তাত গীত গায়। মুঠতে জুমিহঁতৰ পৰিয়ালটো বৰ সংস্কৃতিপ্ৰেমী পৰিয়াল।

জুমিৰ বৰ্তমান বয়স এঘাৰ বছৰ। তাই যিদৰে সংগীত, নৃত্য ইত্যাদিৰ ক্ষেত্ৰত পাৰ্গত, তেনেদৰে পঢ়া-শুনা, ছবি অঁকা, সাঁতোৰা ইত্যাদিতো আগবঢ়ায়। আজি চাৰি ছেপ্তেম্বৰ, সন্ধিয়া অনুশীলন কৰি আহি ভাল পায়। কাৰণ মাকৰ ওচৰত তাই বস্ত্ৰ খুজিবলৈ ভয় নকৰে। কিন্তু দেউতাকক তাই বৰ ভয় কৰে। বেছিকৈ কয়। তামোল খাই মুখখন ৰঙা কৰি পেলোৱা হৰি আংকলে অলপ কথা বৰ টান পাইছিল। কাৰণ তাই গ'লেই তাইক আংকলে চুমা খায় আৰু তাই তেওঁৰ তামোল খোৱা মুখখন দেখি বৰ আমনি পায়।

হৰি আংকলৰ দোকানৰ পৰা আঠমান বজাত ঘৰলৈ উভতি জুমিয়ে ঘৰতে অনুশীলন কৰিবলৈ ধৰিলে। ৰাতিপুৱা ৯-০০ বজাৰ পৰা অনুষ্ঠান আৰম্ভ হ'ব বুলি জুমিহঁতে অলপ সোনকালে বিছনাত উঠিল। ৰাতিপুৱা ৫-০০ মান বজাত জুমিৰ মাকে বিছনা এৰি ঘৰুৱা কাম বন খিনি কৰিলে। জুমি আৰু দেউতাকৰ উঠোতে অলপ পলম হ'ল।

জুমিহঁতৰ ঘৰৰ পৰা জুমিৰ বিদ্যালয়লৈ আধা কিলোমিটাৰৰ বাট। ৮-৩০ বজাত জুমি আৰু মাক-দেউতাকে বিদ্যালয়লৈ বুলি ৰিক্সাত উঠিল। বিদ্যালয়ত উপস্থিত হৈ তেওঁলোকে ছাত্ৰসভাই আয়োজন কৰা অনুষ্ঠান উপভোগ কৰিবলৈ ধৰিলে।

প্রথমতে ছাত্র-সভাই বিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাব-বাইদেউক একোখনিকৈ ফুলাম গামোছাৰে সম্বৰ্দ্ধনা জনাই অনুষ্ঠানৰ শুভাৰম্ভণি কৰে। তাৰ পিছত এটা এটাকৈ নৃত্য, গীত আদি অনুষ্ঠিত হ'ল। জুমিৰ নৃত্যটোও বৰ সুন্দৰ হ'ল। ছাত্র সভাৰ পৰা তাই দ্বিতীয় পুৰস্কাৰ লাভ কৰিলে।

অনুষ্ঠান সামৰি আবেলি ৪-০০ মান বজাত তেওঁলোকে ঘৰলৈ বুলি খোজ লয়। কিন্তু ঘৰৰ পদুলি মুখ পাইয়েই তেওঁলোকে দেখা পালে কেইজনমান পুলিচসহ এহাল পুৰুষ মহিলা, অৰ্থাৎ এহাল স্বামী-স্ত্রী। জুমিৰ দেউতাকে ওচৰ চাপি নমস্কাৰ জনাই পুলিচ এজনক সুধিলে, “আপোনালোক ইয়ালৈ কিবা বিচাৰি আহিছে নেকি?” তাৰ পিছতে এক বেদনাদায়ক পৰিস্থিতি, সেই পুৰুষ-মহিলা দুগৰাকী হ'ল জুমিৰ আচল পিতৃ-মাতৃ।

জুমি কেচুঁৱা থাকোতেই তাইৰ মাক-দেউতাকে তাইক অনাথ আশ্রম এখনত এৰি থৈ গৈছিল। অনন্ত হাজৰিকা আৰু ববিতা হাজৰিকাৰ সন্তান নথকা বাবে তেওঁলোকে জুমিক অনাথ আশ্রমৰ পৰা লৈ আনিছিল। এতিয়া জুমিৰ আচল মাক দেউতাকে জুমিৰ জন্মৰ প্ৰমাণপত্ৰ সহ জুমিক নিবলৈ আহিছে। এই কথা শুনি অনন্ত হাজৰিকা আৰু ববিতা হাজৰিকাৰ হৃদয় দুখন যেন ভাঙি চূৰমাৰ হৈ গ'ল। এতিয়া বাক তেওঁলোকে জুমিক সিহঁতৰ হাতত গতাই দিব পাৰিবনে?

আত্ম অধিকাৰেৰে উন্নয়ণ

অঞ্জনা ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

মানুহৰ কিছুমান মৌলিক অধিকাৰ আছে। মৌলিক অধিকাৰে মানুহৰ আত্মমৰ্যাদা বঢ়ায়। প্ৰত্যেকেই আত্মনিৰ্ভৰশীল হ'লেহে সমাজৰ উন্নতি হয়। আত্মনিৰ্ভৰশীল হৈ মনত সাহস কৰি নিজৰ ভাৱনাৰে নিজাকৈ কাম-কাজ কৰিব পাৰি। কৰ্মৰ মাজেৰে আমি প্ৰত্যেকেই উন্নয়ণৰ কথা চিন্তা কৰিব পাৰোঁ। সমাজৰ উন্নয়নত আমি সকলোৰে সহযোগ কৰা উচিত। মন থাকিলে সকলো কামতে সফলতা লাভ কৰিব পাৰি। সৎ কাৰ্য্যৰ জৰিয়তে সমাজৰ আৰু নিজৰো উন্নতি কৰিব পাৰি। সমাজ উন্নয়নত আমাৰ সকলোৰে কৰ্তব্য আছে। কৰ্তব্য কৰিবলৈ হ'লে ৰাইজে অধিকাৰ পাব লাগিব। কৰ্তব্য আৰু অধিকাৰ এটা মুদ্ৰাৰ ইপিঠি সিপিঠিৰ দৰে। ৰাইজে যদি আইনৰ অধীনত নিয়োজিত হ'ব পাৰে তেতিয়া নিজৰ লগতে সমাজৰো উন্নতি সাধিব পাৰে।

সাক্ষৰতাই হৈছে আত্মনিৰ্ভৰশীলতাৰ প্ৰথম সপোন; সেয়েহে-

আহক আমি সকলোৰে সুশিক্ষা আহৰণ কৰি
উন্নয়নৰ সপোন ৰছোঁ।

আমি সকলোৰে মিলি সবল সমাজ গঢ়োঁ।

সাহসী ছোৱালী

অল্পনা ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

ৰূপা এজনী সাহসী ছোৱালী। তাইৰ পঢ়িবলৈ বহুত ইচ্ছা কিন্তু ঘৰুৱা অভাৱৰ বাবে তাইৰ পঢ়াৰ ইচ্ছা পূৰণ নহ'ল। তাই খেল-ধেমালীটো বহুত পাকৈত আছিল। এদিনাখন তাই ৰুচি, ৰূপক আৰু মনীষৰ লগত লুকা-তাকু খেলি আছিল। মনীষে চোৰ হৈ বহুত দূৰলৈ লুকাবলৈ গৈছিল।

ৰূপায়ে মনীষক বিচাৰি কুঁহিয়াৰৰ খেতিলৈ গ'ল। কিন্তু তাত গৈ দেখিলে মনীষক কোনোবায়ৈ হাত ভৰি ৰছীৰে বান্ধি থৈছে আৰু মনীষৰ মুখখন কাপোৰেৰে বন্ধা আছিল।

ৰূপায়ে অলপ সময়ৰ বাবে ভয় খালে। তাৰ পাছত ৰূপাই সাহস কৰি মনীষৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তাৰ মুখৰ পৰা কাপোৰখন খুলি দিলে। সেই সময়তে কোনোবা এজন মানুহে আহি ৰূপাৰ কান্ধত হাত থ'লে। কিন্তু ৰূপায়ে ভয় নাখালে আৰু তাই আক্ৰমণ কৰা মানুহজনৰ হাতত কামোৰিলে। দুখ পাই মানুহজনে হাতখন ৰূপাৰ কান্ধৰ পৰা টানি আনিলে। ৰূপায়ে আক্ৰমণ কৰা মানুহজনৰ পৰা দৌৰি পলালে। তাৰ পাছত মানুহজনে লাঠি এডাল লৈ ৰূপাক পিছে পিছে খেদিলে। দৌৰি থাকোঁতে ৰূপাৰ চকু এটা শিলগুটিৰ ওপৰত পৰিল, তাই শিলগুটিটো হাতত তুলি ল'লে আৰু মানুহজনৰ পিনে জোৰেৰে দলিয়াই দিলে। শিলগুটিটো মানুহজনৰ মূৰত লাগিল। মানুহজনৰ মূৰৰ পৰা তেজ ওলাবলৈ ধৰিলে আৰু মানুহজনৰ আগত সকলো অন্ধকাৰ হৈ পৰিল। ৰূপায়ে মাটিত পৰি থকা লাঠিডাল হাতত তুলি ল'লে আৰু সেই মানুহজনক মাৰিবলৈ ধৰিলে। শেষত মানুহজন মূৰ ঘূৰাই পৰি থাকিল।

ৰূপায়ে দৌৰি গৈ মনীষৰ ৰছীবোৰ খুলি দিলে আৰু তাৰ পিছত দুয়োৰে সেই ৰছীৰে মানুহজনক বান্ধি থ'লে। ৰূপায়ে পুলিচ মাতিলে আৰু মীনষে গাঁৱৰ মানুহবোৰক মাতিবলৈ ধৰিলে। তাৰ পাছত গাঁৱৰ মানুহবোৰ আহিল আৰু আহি কথাটো শুনি ৰূপাৰ সাহসক প্ৰশংসা কৰিলে। তাৰ ভিতৰতে গাঁৱৰ এজন মানুহে সেই আক্ৰমণ কৰা মানুহজনক চিনি পালে আৰু চিনি পাই মানুহজনে জোৰেৰে চিঞৰিলে, “অ’! এইটো দেখোন আমাৰ গাঁৱৰ ৰহিম। ইয়াক বিচাৰি কেইবাবাৰো আমাৰ গাঁৱত পুলিচ আহিছিল।” ৰহিমে যেতিয়া সাৰ পায়, তেতিয়া ৰহিম জেলত। ৰহিমৰ মুখ শুকাই গৈছে আৰু মূৰত তাৰ কাপোৰেৰে বন্ধা আছিল। সাৰ পোৱাৰ পাছত ৰহিমে পুলিচক ক'লে মোৰ আৰু কেইজনমান বন্ধু আছে। আজি ৰাতি সিহঁতে গাঁওবুঢ়াৰ ঘৰত ডকাইতি কৰিবলৈ যাব।”

এই কথা শুনি পুলিচ সাৱধান হ'ল। ৰাতিৰ সময়ত গাঁৱৰ স্কুলৰ সন্মুখত এখন গাড়ী ৰ'ল। তেওঁলোকৰ মাজতে এজনৰ হাতত বন্দুক আছিল। পুলিচে তেতিয়াই সকলোবোৰ ডকাইতক বন্দী কৰিলে। তাৰ পাছত ৰাতিপুৱাৰ বাতৰি কাকতত ডকাইত কেইটা ধৰা পৰা বুলি উল্লেখ কৰিলে আৰু লগতে ৰূপাৰ সাহসৰ কথাও উল্লেখ কৰিলে।

নাৰী শিক্ষা

চিত্ৰলেখা ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

জগতৰ সকলো প্ৰকাৰৰ মংগলৰ বাবে নিজকে যোগ্য কৰি তোলাৰ একমাত্ৰ মাধ্যম হ'ল শিক্ষা। সু-শিক্ষাই মানুহক পশুত্বৰ পৰা দেৱত্বৰ শাৰীলৈ উত্তীৰ্ণ কৰে। অক্ষৰ লাখুটি স্বৰূপ শিক্ষা; সেয়ে নাৰী পুৰুষ নিৰ্বিশেষে সকলোৰে বাবে অতি আৱশ্যকীয়। এই সন্দৰ্ভত পণ্ডিত জৱাহৰলাল নেহৰুৱে কৈছিল যে “এজন ল'ৰাক শিক্ষা দিয়া মানে এজন পুৰুষক শিক্ষিত কৰি তোলা, কিন্তু এজনী ছোৱালীক শিক্ষা দিয়া মানে হ'ল এটা পৰিয়ালক শিক্ষিত কৰি তোলা।”

এখন দেশ বা সমাজৰ উন্নতি অথবা অৱনতি বহুলাংশে নিৰ্ভৰ কৰে সেই দেশৰ নাৰীৰ প্ৰগতিৰ ওপৰত। আজিৰ কন্যা ভৱিষ্যতৰ মাতৃ আৰু এগৰাকী মাতৃ জন্মদাত্ৰী হোৱাৰ লগতে সন্তানৰ প্ৰথম শিক্ষাদাত্ৰী। মাতৃগৰাকী শিক্ষিতা নহ'লে সন্তানক সুপথেৰে পৰিচালনা কৰিবলৈ অসমৰ্থ হ'ব। বৰ্তমান সংকটময় জীৱন যাত্ৰাত নাৰী শিক্ষা আৰু ইয়াৰ সং ব্যৱহাৰৰ ওপৰতেই পৰিয়ালৰ সুখ-শান্তি আৰু ৰাষ্ট্ৰৰ প্ৰগতি নিৰ্ভৰ কৰে। স্বামী বিবেকানন্দ, মহাত্মা গান্ধী, ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰ, ৰাধাকৃষ্ণণ আদি মহান ব্যক্তিসকলেও নাৰী শিক্ষাৰ অগ্ৰগতিৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ প্ৰাধান্য দিছে। প্ৰাচীন কালত বাল্য বিবাহৰ গ্ৰাসত শিক্ষাৰ পোহৰ নোপোৱাকৈয়ে বহু কন্যাশিশুৱে হোমৰ কাষত বহিবলগীয়া হৈছিল। উনবিংশ শতিকাৰ আৰম্ভণিৰ পৰাহে নাৰীৰ বাবে শৈক্ষিক দিশটোৰ শুভ উদ্বোধন হোৱা বুলি ক'ব পাৰি তেতিয়াৰ পৰাহে ক্ৰমশঃ নাৰীয়েও শিক্ষা আহৰণ কৰাৰ সুযোগ পালে আৰু কলা, বিজ্ঞান, বাণিজ্য, সংগীত, নৃত্য, ৰাজনীতি, অভিনয় আদি সকলোবোৰ দিশতে নাৰীয়ে পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাবলৈ সক্ষম হ'ল। কিন্তু তথাপিও ভাৰতবৰ্ষ তথা অসমৰ প্ৰাম্যাঞ্চল আৰু অনুন্নত অঞ্চলত এতিয়াও নাৰী শিক্ষাৰ গুৰুত্ব উপলব্ধ হোৱা নাই। এতিয়াও বহু সংখ্যক নাৰীয়ে নিৰক্ষৰ হৈয়ে জীৱন কটাইছে। ভাৰতীয় সংবিধানত পুৰুষ আৰু মহিলাৰ সমস্থান বুলি ঘোষিত হ'লেও আজিও নাৰীসকলে স্বাধীনভাৱে জীৱন কটাব পৰা নাই। কিয়নো, বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত ভাৰতীয় নাৰীয়ে সচেতন আৰু সজাগতাৰ অভাৱত সেই অধিকাৰ ভোগ কৰিব পৰা নাই। সমাজত নাৰী সকলে নিজকে মানুহ হিচাপে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ হ'লে প্ৰত্যেক গৰাকী নাৰীয়ে উপযুক্ত শিক্ষা পাবই লাগিব, নাৰীয়ে ভোগ কৰি অহা বিভিন্ন সমস্যাৰ বিপক্ষে ঠিয় দিব পাৰিব লাগিব।

আমি সকলোৰে এক হৈ চেষ্টা আগবঢ়ালে সকলো নিৰক্ষৰ নাৰীয়ে এদিন শিক্ষিতা হৈ উঠিব বুলি

আশা ৰাখিছোঁ।

Cyber Crime

Akash Sarkar
H.S. Ist Year

Cyber Crime can be defined as committing a crime wherein a computer is either a tool or a target or both. Cyber crimes involve criminal activities that are common in nature, such as theft, fraud, forgery, defamation and mischief; which are subjected to the INDIAN PENAL CODE. The abuse of computer has also given birth to a gamute of new age crimes that are addressed by the Information Technology Act, 2000. E.g. Hacking, Virus/worm attacks, Dos attacks etc.

The Encyclopedia Britannica defines cyber crimes as any crime that is committed by means of special knowledge on expert use of computer technology.

Technological advancements have created new possibilities for criminal activity, particularly commercial misuse of information technology such as :

- Unauthorized Access & Hacking
- Viruses & worm attack
- Trojan attacks
- E-mail & IRC related crimes.
- Email spoofing
- Email bombing
- Defamatory emails
- Email frauds
- Email Spannings
- Sending threatening emails.

Union Body

Standing from Left : Hasina Akhtar (Girls common room), Parag Das (Boys common Room), Jyoti Prakash Rajbangshi (VP), Rakesh Roy (AGS), Md. Rahul Amin (G.S.), Bhargav Ray (Sports), Jibendra Kalita (Social Service), Parimoni Ray (Cultural), Shibali Ray (Magazine), Abhay Agarwal (Debate & Symposium), Nazir Hussain (Class Representative H.S.) , Sahidul Islam (Class Representative, B.Com)

Sitting from left (Faculties-in-charge) : Haripriya Dutta (Magazine), Dr. Pranjal Morang (Social Service), Samaresh Nandy (Sports), Dr. Raju Subba (Boys common room), Md. Mofidul Hassan (Union-in-charge), Kabita Kalita (Debate & Symposium), Ananya Das (Cultural), Banalata Das (Girls common room)

Road constructed by NSS Volunteers

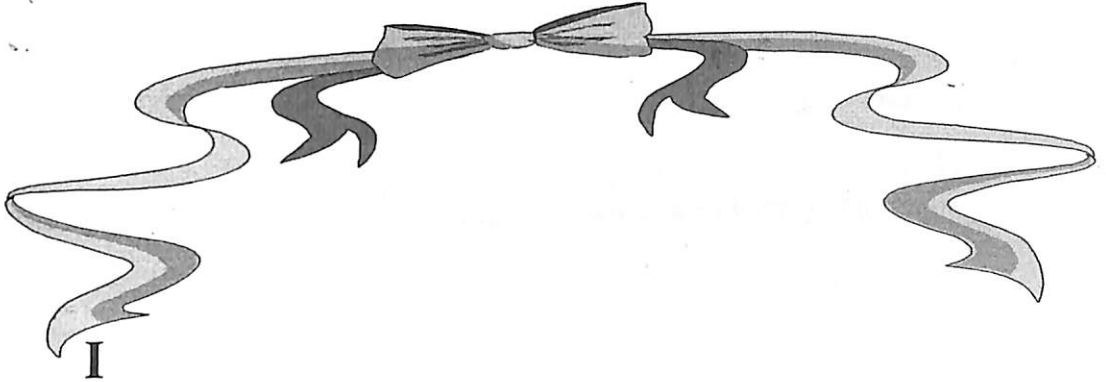
Road construction by NSS Volunteers

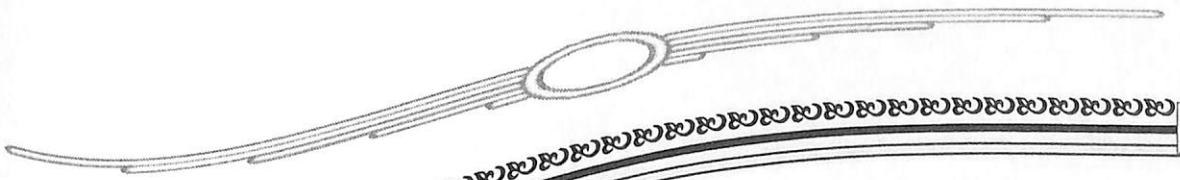
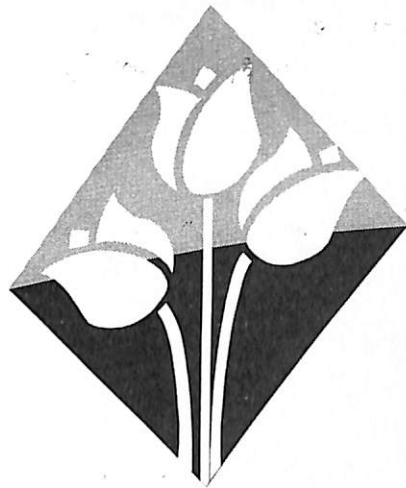
Poster competition organised by IOC, Bongaigaon

Career counseling by teaching staff of the college

କବିତା ବିବିଧା

শ্বহীদ

ড° গুনীন্দ্র দাস

অধ্যক্ষ,

পণ্ডিত দীন দয়াল উপাধ্যায় আদর্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া, বঙাইগাঁও

হেঁপাহৰ সপোন তোমাৰ
মানুহৰ সমাজ গঢ়াৰ
অগ্ৰগামী দুৰন্ত সাহসী তুমি
পথৰ প্ৰাচীৰ নহয় প্ৰত্যাহ্বন তোমাৰ
কিন্তু হয়,.....

সাঁচি ৰখা সপোন তোমাৰ
ক্ষণিকতে হেৰাই যায়
কাৰোবাৰ গুলীৰ শব্দত
টোপা-টোপে নিগৰে
কেঁচা কলিজাৰ তেজ
উচুপনি মাথো আকাশ আবৰা ।

তোমাৰ তেজৰ ৰক্তিম শৌৰ্য
চিৰ দিন চিৰকাল থাকিব জীয়াই
মৌনতা ভাঙি গুজৰি উঠিব
শত-সহস্ৰজনৰ কণ্ঠ ।
ন্যায় আৰু শান্তিৰ বাবে
বীৰৰ দৰে প্ৰতিটো প্ৰান্তত
জিলিকি উঠিব,
তোমাৰ ত্যাগ ।
কলিজাৰ কেঁচা তেজেৰে
শান্তিৰ শলিতাগছি
উজলি থাকিব চিৰদিন
আত্মা তোমাৰ নহয় ভিন্ন
তুমি অক্লান্ত প্ৰহৰী প্ৰতিটো প্ৰান্তৰ ।

এটি সেউজীয়া কবিতা

সমবেশ নন্দী
সহকাৰী অধ্যাপক, পৰিচালনা বিভাগ

মোৰ সপোনৰ জোলোঙাত ভৰাই ৰাখিছোঁ
ৰামধেনুৰ সপ্ত বং
আকাশত নীলা সপোন আৰু
সাগৰৰ টোৰ গৰ্জৰ skabel
সময়ৰ নাৱেৰে উজাই ভটিয়াই
মেত মাৰি বান্ধিছো সুখ-দুখৰ অলেখ কবিতা
সুখেই জানো জীৱনৰ শেষ সীমা আৰু,
দুখ মানেই জানো সকলো শেষ হোৱা ?
ভাৱনাৰ গধূলিত লুতুৰি-পুতুৰি হৈ আছে
মোৰ হেৰাই যোৱা শৈশৱৰ মোহনীয় দিন,
কৈশোৰৰ নিৰ্দোষ ধেমালি,
মোৰ চৌপাশে এতিয়া সেউজীয়াৰ সুগন্ধি
নতুন দিন এটিৰ ফেঁহুজালিত জীপাল হৈ পৰিছে
সময়ৰ পানচৈ.....
মোক এটি বাটৰ সন্ধান দিয়া,
সপোনৰ বং তুলিকাৰে আঁকি দিওঁ
এটি সুমথিৰা বেলি,
শাওনৰ বৰষুণ জাকত ৰোপন কৰোঁ
মুঠি মুঠি সেউজীয়া,
মাটিৰ পৰা আকাশলৈ
হৃদয়ৰ পৰা হৃদয়লৈ.....

ৰাণী অভয়েশ্বৰী

কবিতা ৰায়
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বানিজ্য বিভাগ

জোনাকে উজলাই
ৰাখিছে ৰাজবাৰী
নাই হে মাথো
বিদূষী নাৰী অভয়েশ্বৰী
শিক্ষা জ্যোতিৰে
পোহৰাই দেৱদাক নগৰী
নাই যে তুমি ৰাণী অভয়েশ্বৰী ।
যুগ যুগ উজলি থাকিবা
স্মৃতিৰ ৰেঙণি হৈ
থাকিব চিৰদিন চিক্‌মিকাই
তোমাৰ ৰাজবাৰী ।

পণ্ডিত দীনদয়াল কিদৰে পূজোঁ তোমাক

জ্যোতিময়ী ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

পণ্ডিত দীনদয়াল কিদৰে পূজোঁ

তোমাক কোৱা ?

ক'তনো হেৰাই গৈছিলো তুমি

আকৌ নতুন প্ৰজন্মলৈ ঘূৰি

আহিলা আমাৰ মাজলৈ,

শুৱনি আমাৰ পণ্ডিত দীনদয়াল

আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়খনি ।

চাৰিওফালে গছ-গছনি

সৌন্দৰ্যৰে ভৰা আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনি,

পণ্ডিত দীনদয়াল তুমিয়েই আঁকিলা নেকি বাক

সোণোৱালী সপোন আমাৰ মাজলৈ !

জীৱনৰ মূল্য বিচাৰি

নাজিৰ হুছেইন

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

প্ৰতি ক্ষণে জীৱনৰ সময় গৈ আছে উৰি,
পাৰিব জানো কোনোবাই ৰাখিব সময়ক ধৰি,
যেন কাৰোবাৰ নিদেৰ্শত বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ড আছে চলি,
ৰাতিৰ পিছত দিন, দিনৰ পিছত ৰাতি,
দেখুৱাই দিয়া জীৱনৰ লক্ষ্য প্ৰভু ক'ৰবাত আছা যদি তুমি,
কৈশোৰ আৰু যৌৱনৰ এই মূল্য ভেটিত পৰি,
কণা হৈ পৰিছো বগলীৰ দৰে বহু বাট দেখি,
মই দেখিছো বিভিন্ন বাটেৰে যোৱা হেজাৰ হেজাৰ নৰ-নাৰী,
কিন্তু মই আছো থমকি বৈ, সেই একে অসুবিধাক সাৱটি ।
গৈ আছে জীৱন, গৈ আছে মই ভৱিষ্যতলৈ
মোৰ জীৱনৰ মূল্য বিচাৰি ।

ৰুগজুগ

ভদ্রিকা বায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

ৰুগজুগ তুমি মোৰ শুকান পৃথিৱীত
প্ৰেমৰ বৰষুণ,
ৰুগজুগ তুমি মোৰ শীতল নিদ্ৰাৰ
কোমল সপোন ।
আছিল অচিনা দেশতে
দূৰ ক'ৰবাত,
লাহে লাহে অজানিতে
ঠাই ল'লা হিয়াত ।
স্বপ্ন সোণালী মোৰ,
দিঠক জীপাল,
দূৰ হ'ল একাৰ
জোনাক ওলাল ।
আজি তোমাৰ জোনাকেৰে
ৰাতি আহে মোৰ,
তোমাৰ ব'দালিৰে
ধুনীয়া হয় দিনবোৰ ।
চৌদিশে হৃদয়ৰ আজি
হেঁপাহে কৰে গুণগুণ
ক'ৰবাত উঠে নূপূৰ বাজি
ৰুগজুগ ৰুগজুগ ।
ভালপাও তোমাক কিমান
বুজাব নোৱাৰিম মই
এই জীৱন এই জনম

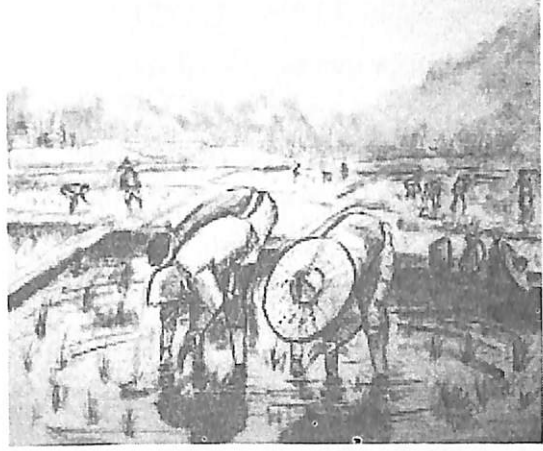
থাকিম তোমাৰে হৈ ।
ৰং তুমি, খং তুমি
তোমাৰেই যত অভিমান,
তোমাক পাহৰি থাকিব নোৱাৰোঁ,
তুমিয়েই মোৰ জীৱন ।
ভাবি থাকি তোমাৰ কথা
নালাগে মোৰ আমনি,
বুকুত যদিও শেঁথক গাঁথা
তথাপি জ্বলে সুখৰ অগনি ।
হাঁহি-কান্দোন সুখ-দুখ
এয়াইতো জীৱন,
তুমি নাথাকিলেও সেয়াই মোৰ
ৰুগজুগ ।

অনুভব

প্রতিভা ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

নিশাৰ আকাশত তৰাৰ ধেমালি
ভাগৰুৱা মনত আজি কিয় খেলিমেলি ?
কাকনো ক'ম আজি হৃদয়ৰ কথা,
কোনেনো শুনিব মোৰ অন্তৰৰ ব্যথা ?
নিশাৰ আকাশৰ অন্ধকাৰ ৰাতিটো
জোনাকেই পোহৰ কৰি দিয়ে,
অচিনাকি অলেখ তৰাৰ ধেমালি
কোননো হ'ব মোৰ হৃদয়ৰ চিনাকি ?

কোনেনো দিবহি মোৰ হৃদয় জুৰাই,
মই আছোঁ তাৰ বাবে বাট চাই ।
অশান্ত হৃদয় মোৰ হ'ব শান্ত,
পৰিব সকলো ক্লেশ-যাতনাৰে অস্ত ।
মই এপাহি নুফুলা ফুল,
ফুলিব খোজো পাহি মেলি,
তুমি আহি পৰশ দিলেই,
ৰিক্ত হৃদয় উঠিব জাগি ।
দুখন হৃদয় হ'ব সম্পূৰ্ণ মিলন,
হ'বহি সুন্দৰ যুগমীয়া বস্তু প্ৰজ্বলন ।

০০০০০০

মোৰ গাঁওখনি

পৰিমণি ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

চিনো কি নিচিনো দুৰনিৰে গাঁওখনি
হাঁহো কি নাহাঁহো তোৰ গুঁঠ দুখনি
মিঠা মিঠা কিয়ে তোৰ চাৱনি ।

ভাল লাগি যায় তোৰ ভাল পোৱাবোৰ,
দুচকুতে তোৰ সপোন সানো মোৰ,
আশাবোৰ বুকুতে লৈ
শাৰদী জোনাকে চোতাল ভৰি পৰে
শেৰালি পাহিৰে পদূলি শুৱাই
অ' মোৰ মৰমৰ গাঁওখনি
বোকা পানীবোৰ আহি লৈ গ'ল
কাতিৰ পথাৰত জ্বলাই চাকিটি,
আঘোণৰ পথাৰত হৈ সোনোৱালী
অ' মোৰ আপোন গাঁওখনি

০০০০

‘মাঁ’

শ্ৰী বশ্মি বেখা ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

মাঁ মোৰ জননী,
মাঁ মোৰ মৰমী,
মাঁৰ কোলাত পালে,
গুচি যায় সকলো ভাগৰ ।
মাঁ তুমি মোৰ প্ৰাণৰ,
মাঁ তুমিয়েই মোৰ গানৰ,
তোমাৰ অৰিহনে মই,
থাকিম কেনেকৈ জীয়াই ।
মাঁ তোমাৰ আচলত ধৰি ধৰি
আজি হ'লো মই ডাঙৰ,
তোমাৰ অৰিহনে এই পৃথিৱীত,
আছে বা মোৰ কোন ?

সময়

একনুৰ লুছেইন

স্নাতক দ্বিতীয় বাণাসিক, বাণিজ্য বিভাগ

সময়লৈ কৰিবা মন
সময় অমূল্য ধন
সময়মতে কৰিবা কাম
ৰাখিবা নিজৰ নাম ।
সময়ৰ কাম সময়তে কৰা
সময় যে নাথাকে বৈ ।
পঢ়াৰ সময়ত পঢ়া,
খেলাৰ সময়ত খেলা,
এই নীতিত চলিলে নাথাকিব আক্ষেপ
জীৱনৰ বিয়লি বেলা ।
আজিৰ দিন কালিলৈ নাহে ,
এই কথা ভাবি
সময়ৰ সৈতে কাম কৰি
যাবা তুমি আগবাঢ়ি ॥

০০০০

লক্ষ্য

বেখা ৰায়

স্নাতক দ্বিতীয় বাণাসিক, বাণিজ্য বিভাগ

আমি আমাৰ লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ বিচাৰোঁ ।
হিন্দুত্বত নিষ্ঠাৱান আৰু ৰাষ্ট্ৰভক্তি অটল হ'বলৈ
বিচাৰোঁ ॥
শাৰীৰিক, মানসিক, বৌদ্ধিক আৰু আধ্যাত্মিক
আদি শিক্ষাৰ দ্বাৰা বিকশিত হ'বলৈ বিচাৰোঁ ॥
জীৱনৰ 'প্ৰত্যাহ্বান' সফলতাৰে গ্ৰহন কৰিব বিচাৰোঁ ।
কু-নীতি শোষণ বা দীন দুখী সকলক অন্যায়েৰ পৰা,
মুক্ত কৰিবলৈ প্ৰেৰণা লাভ কৰিব বিচাৰোঁ ।
ঐক্য-সংহতি আৰু সু-সংস্কৃতি পূৰ্ণ কৰি তুলিবলৈ,
নিজকে সমৰ্পণ কৰিবলৈ বিচাৰোঁ ।
সং নাগৰিক ৰূপে চিনাকি দিবলৈ বিচাৰোঁ ॥

০০০০০

আহ্বান

প্ৰিয়ংকা বৰ্মণ

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

জীৱনেই শ্ৰম, য'ত
মৃত্যুহে জিৰণি
জ্ঞানেই শিক্ষাৰ শলিতা ।
জুইৰ ধৰ্ম পোষণ,
জীৱৰ ধৰ্ম মৰণ,
ছাত্ৰৰ ধৰ্ম হ'ল অধ্যয়ণ
জ্ঞানেই আত্মাৰ পোহৰ,
যশস্যা মুকুতিৰ মৃদু সুগন্ধ,
শিক্ষাই জ্ঞান, জ্ঞানেই শক্তি,
সফলতাৰ বাবে আমি
কৰোঁ আহা প্ৰাৰ্থনা ।
জীৱন গোলাপ
আৰু কাঁইটীয়া বাট,
জীৱন সংগ্ৰামত আছে
বহু ঘাট প্ৰতিঘাট ।
শত বাধা নেওঁচি
অগ্ৰসৰ হোৱা
কষ্টৰ মিঠা ফল
নিশ্চয়কৈ পোৱা ।
শেষত মই মোৰ মহাবিদ্যালয়খনক
যাচিলোঁ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা ।

শেৱালি

বিজুমণি ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

তোমাৰ কথা মনত পৰিলে,
জানা মোৰ কেনে লাগে ?
যেন তুমি দূৰ অতীতৰ পৰা আহি,
মোক জোৰেৰে সাৱটি ধৰিবা,
তোমাৰ লগত পাৰ কৰা প্ৰতিটো ক্ষণৰ
প্ৰতিতো মুহূৰ্ত্ত মোৰ এতিয়াও মনত পৰে ।
ইমান বছৰ পাৰ হৈ যোৱাৰ পিছতো
তোমালৈ থকা মোৰ গভীৰ মৰম
ক'মি যোৱা নাই আৰু তোমাৰ ?
হয়তো এতিয়া তুমি মোক পাহৰিছা ?
এগৰাকী মৰমৰ পত্নী আৰু এজনী
মৰমলগা ছোৱালী সন্তানৰ সৈতে জীৱন
কটাই তুমি বহুত আনন্দত আছা ।
তুমিতো জানায়ে, মই কেতিয়া আনন্দ পোও,
যেতিয়া মই তোমাক আনন্দত দেখোঁ ।
সঁচাই মোৰ বহুত আনন্দ লাগিছে,
তোমাক সুখত দেখি
আৰু এইটোকে মই বিচাৰিছিলোঁ ।
কেতিয়াবা মোৰ দুখ লাগে,
মই তোমাৰ হ'ব নোৱাৰিলোঁ
কিন্তু অহা জনমত মই
তোমাৰ হৈয়ে ৰ'ম ।
ইতিমধ্যে মোৰো বিয়া হৈ গ'ল
দেউতাই বিচৰা মতে
আমাবো এজনী মৰমলগা ছোৱালী হৈছে
তাইৰ নাম জানা আমি ভবাৰ দৰে
শেৱালি ৰাখিছোঁ ।

ইতি- তোমাৰ-----

কাজলা বাইদেউ

মফিদুল ইছলাম

স্নাতক দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, বাণিজ্য বিভাগ

শাল বাগানৰ মূৰৰ ওপৰত
সূৰ্য্য উদয় হয়,
মা মোক গল্প কোৱা
কাজলা বাইদেউ ক'ত ?
পুখুৰীৰ পাৰত গছৰ তলত
দলে দলে জোনাক জ্বলে
ফুলৰ গন্ধত টোপনি নহয়
অকলে জাগি থাকে ।
মা মোক গল্প কোৱা
কাজলা বাইদেউ ক'ত ?

০০০

দেশৰ ৰক্ষক

ছাইফুল ৰহমান

স্নাতক দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, বাণিজ্য বিভাগ

আমাৰ দেশৰ ৰক্ষক

দেশক ৰক্ষা কৰা ।

মিলি জুলি ডাঙৰ হৈ

সকলোতকৈ সৎ হোৱা ।

যেনেকুৱা দেশ, তেনেকুৱা ভেশ

তেনেকুৱাই হ'ল সংসাৰ ।

ডাঙৰ হৈ সৈন্য সকলৰ দৰে ।

হোৱা সদায় সৎ ।

দেশ ৰক্ষাৰ কাৰণে

দিয়া নিজৰ জীৱন ।

তেতিয়াহে হ'ব দেশৰ কাৰণে

তুমিয়েই সৰ্ব প্ৰথম ।

নকৰিবা, নকৰিবা

কেতিয়াও এনেকুৱা কাম ।

দেশৰ কাৰণে হ'ব যিটো

সকলোৰে লোকচান

কাম কৰিব বিচৰা যদি

কৰা এনেকুৱা কাম ।

নিজৰ দেশৰ কাৰণে যিটো

হ'ব তোমাৰ নাম ॥

আপোনাৰ আদৰ্শ

চিত্ৰলেখা ৰায়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ, বাণিজ্য বিভাগ

দীনদয়াল নাম আপোনাৰ,

আপোনাৰ আদৰ্শ সকলোতকৈ মহান ।

আপোনাৰ নামৰ এই মহাবিদ্যালয়ত,

আমি জ্ঞানৰ চাকি জ্বলাম ।

আপোনাৰ আদৰ্শ চাই আমিও হ'ম

এদিন আদৰ্শৱান,

আমি সকলোৰে আপোনাক জনালোঁ প্ৰণাম,

সঁচাকৈয়ে আপোনাৰ আদৰ্শ সকলোতকৈ মহান ।

০০০০০০

Greenery

Samaresh Nandy

Asst. Professor, Management

In the world of my dreams
I have preserved all the seven colour of the rainbow
Roar of the waves and
countless dreams of the blue sky.
Through the voyages of time
I am holding countless verses of joy and pain
Is happiness the end of life ?
Or does sorrow mean everything's gone ?
Dweet in the mixed feelings of emotions gone one day
Sweet moments of my childhood and those innocent pranks
All that surrounds me now is pinnacle of
Evergreen fragrance of time rejuvenated
by the freshness of a new day.
Show us the path and
We will draw the Red sun with
the paint brushes of our dreams.
From the earth to the sky,
From one heart to another
we will sow handfulls of greenery.

00000000

Some fleeting memories of my grandmom

Uddipana Choudhury

H.S. 1st year, Commerce

I still walk the empty streets
Just to see you once, indeed
Every special moment spent with you
Always make me smile.
If only I could have you back
For just a little while.
Today, I looked to the sky
It's so beautiful, I then realised
It's because you are there
You are the best grandmom ever.
I would cross a thousand oceans
Just to hold you tight.
I would climb a thousand mountains
Just to be with you every single night
No words I write can ever say
How much I miss you every day.
As time goes by, the loneliness grows
How I miss you, nobody knows.

Faculty details of PDUAM, Tulungia

Department of Accountancy

Head of the department : Atanu Kumar Mishra

Associates : Dr. Nitashree Barman
: Haripriya Dutta
: Ananya Das
: Pratyashi Tamuly

Department of Management

Head of the department : Dr, Raju Subba

Associates : Parag Pachoni
: Payal Dutta
: Samaresh Nandy
: Kavita Kalita

Department of Commerce

Head of the department : Lakshyajit Shyam

Department of Economics

Head of the department : Dr. Lakhimi Nath
Associates : Md. Mofidul Hassan

Department of Assamese

Head of the department : Banalata Das
Associates : Barna Sarma

Department of English

Head of the department : Swastishree Saikia
Associates : Dr. Dibakar Maut

Department of Information Technology

Head of the department : Dr. Kaushik Kishore Phukon

Department of Environmental Science

Head of the department : Dr. Pranjal Morang

Department of Statistics

Head of the department : Dr. Chumchum Doloi

Department of Mathematics : Vacant

A Glance of inauguration

A Glance of inauguration

A Glance of inauguration

Visit of S.K. Baruah, Mission Director, RUSA, Assam

Inauguration of Wall- Magazine by Dr. M. Hazarika V.C

Interaction with local people

View of parents meet

Library Books & Furniture Provided BY
IndianOil
Bongaigaon Refinery
Under CSR Initiatives
2017-18

View of College Library

View of College Library

View of College Library

View of Computer Lab

View of Hostel

View of Hostel

View of Hostel